

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSSETT. Mária-u. 1. sz.
kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSBTT, Mária-utca 1. s.
a kir. tábla átellenében.

hová a lap azellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adjuk.

Hirdetvények

a kiadóhivatal vez. föl.

Egyesüljünk!

Pécs, 1897. június 30.

Az a magas színvonalon álló vita, amely a képviselőházban a bűnvádi eljárás életbeléptetése fölött már hetek óta folyik s a melyet maga az ellenzék obstrukciós vitának készített elő, de a melyben eddig az obstrukció eszközei éppenséggel nem lettek igénybe véve, igaz öröm és megelégedés érzetével tölti el minden hazafi kebit.

Ennek a főlemelő érzelemnek a kutforrása nemcsak a megtámadott szabadság védelmének lelkesítő hatásában keresendő, hanem arra az örvendetes jelenségre is visszavezethető, hogy azokat, a kiknek utai a gyűlölködésnek mesterségesen szított tüzenél egymástól örökre elválni látszottak, most vállvetve látjuk küzdeni ugyanazon eszme szolgálatában, ugyanazokat a fegyvereket forgatva.

Elnémult most a kölcsönös gyanúsítás testvérgyilkos szava, nincs most a függetlenségi párt egyik táborában sem „tartalékos kormányparti“, vagy „reakciós ultramontán“, fölis merték most, hogy a szabad eszméknek egyformán hű bajnokai sorakoznak a mesterségesen szétválasztott párt mindkét táborában, kik egyenlő hévvel támadják azt a kormányt, amely szabadságrontó törekvéseivel meggyalázza a sza-

badelvűséget, a melyet magának cégerül választott.

Most tűnik ki a maga igaz mivoltában, hogy nem elvi ellentétek, hanem a személyes torzalkodások felülkerekedése idézte elő a szakadást ebben a hatalmas, mélyen a nemzet szívében gyökerező pártban, mert mihelyt az első nagy elvi küzdelem szólította a porondra az ó bajnokait, ime ismét egy sorban látjuk felvonulni a szétvált táborokat, az elvi egység leküzdötte a személyes ellentéteket.

Ha valaha, úgy most van itt a kedvező alkalom a párt megbontott egységének helyreállítására, most van itt az ideje, hogy a háttérbe szorított gyanúsításokat végkép eltemessük s ismét helyreállítsuk az egységes, erős függetlenségi pártot.

A választások alatt és után olvashattunk a pártközlönyökben olyféle nyilatkozatokat, hogy a két pártkör egyesülésére nincsen szükség, mert az egységes elvi alapon álló parlamenti küzdelem folytatható a nélkül is, hogy az egymással nem rokonszenvező embereket egy pártkörbe kényszerítsék. Személyes hajlamok szerint maradjunk külön pártkörökben s az elvi küzdelmet folytassuk egyesült erővel a parlamentben.

Igazuk lenne azoknak, akik így okoskodnak, ha valami társaskörrel, kaszinóval lenne szó, a melybe a tagok szórakozás-

kedvéért lépnek be, de egy országos politikai pártkört az ilyen egyesületekkel nem szabad egy kalap alá vonni, mert az országos pártklubnak, amely a pártnak az országgyűlési tárgyalások alatt való magatartását van hivatva előzetesen megállapítani, az egész párt politikai irányát kell megszabnia, ott tehát a politikai irányelveknek kell a személyes indulatok fölött uralkodniok s ez az oka, hogy azokról, kik egy pártkörben megférni nem tudnak, általános az a vélemény, hogy különbözők a politikai irányelveik is.

Minthogy pedig a függetlenségi és 48-as pártnak mindig ugyanaz a politikai elve volt: hazánk függetlenségének kivívása, azért kerestek a különvált pártkörök mögött folyton titkos célokat, be nem vallott külön politikai elveket. Ráfogták az egyikre, hogy a függetlenség akadémikus hangoztatása mellett szövetkezett a kormánnyal, mert az egyházpolitikai radikalizmusnak az ország függetlenségét is kész alárendelni; a másikkól elhíresztelték, hogy a pártnak szabadelvű tradícióit cserben hagyva szövetkezett az ultramontán reakcióval s kész a szabadelvűséget feláldozni csupa kormánybuktató taktikából.

S ezeknek az alaptalan gyanúsításoknak, éppen a pártkörök különválása folytán, olyan veszedelmes következményei lettek, hogy a függetlenségi polgárságot is külön tábo-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája

Az 1054-ik szám.

— Svéd elbeszélés. —

Mindketten fiatalok voltak, mindketten fel voltak ruházva a szépség nemes vonásaival, de csak a férfi volt arisztokratikus származású.

Tavasszal látták egymást először künn a vidéken abban az időben, mikor az erdő legelőször öltözködik teljes pompájába, mikor a kis báránycákát legelőször terelik ki az illatos legelőre, mikor a fiatal szíveket titkos, öntudatlan vágy készíti gyorsabb lüktetésre.

Azon a szép tavaszi napon, mikor találkoztak, a leány ott ült egy eldőlt jegenyefa törzsén, kalapja hanyagul egy közeli bokorba volt vetve, élében Moliér hevert, lábait idegesen húzta szoknyája fodrai mögé. A férfi pedig vállára vette a puskát és azzal a komoly elhatározással kereste fel az erdőt, hogy egynehány madár lelövésével megzavarja a békés természetet. Nyolc nap előtt mutatták be őket egymásnak egy pikniken: „Axelson kisasszony, gyermekeink nagyra-becsült nevelőnője — Rosenhjelms gróf, legközelebbi szomszédunk itt a vidéken.“

Azon a napon Moliér becsukva hevert a kisasszony élében, a madárkák pedig, melyek iránt a gróf ellenséges szándékkal vi-

seltetett, még igen sokáig zengtek a tavasz dicsőhimnuszát.

A férfi nagyon is okos volt, a leány pedig tulnavig és így nem beszélték meg a legközelebbi találkozó helyét, idejét.

De természeti törvény, hogy a fiatal heves vér vakon követi ösztöneit — így tehát nem csodálhatjuk, hogy a fiatalok nem csak másnap, de harmad, negyednap is és még igen sok szép napon találtak egymásra az eldőlt jegenyefa mellett. Természetesen az enyhe, üde levegő a fiatal növendékekre volt jó hatással, az erdőben pedig épen ez az idő a legalkalmasabb arra, hogy izletes vad után járjon, kinek ez a szenvedélye.

Nem tudom, hogy mit beszélnek a fecskék, mikor nyilsebes röptükben feltalálják egymást és egy fedél alá húzódnak. Ifjaink halgatagon borultak egymás keblére ott a kidült jegenye törzsén. Az illatos erdő, a melegen sütő nap, madárdal, a félhomály a lomb sátor alatt, minden, pártjukra állott, olyanok voltak, mint a galambok, nem esküdöztek, nem fogadoztak, néma szerelmüknek néma tanuja volt az ég.

Aztán bekövetkezett az ősz.

*

Az 1054-ik szám igen vig jószág volt, haja szőke, ajkai pirosak, mosolygása kedves. Mint lelt gyermeknek születését homály fedvén, számot akasztottak a nyakába, így lett tagja a kitétek házána, mely az árvaház

fenhatósága alatt állott. Egy-két idősebb gyermektelen házaspár jelentkezett olykor, hogy itt kárpolitást nyerjenek azért, a mit a gondviselés tőlük megtagadott: gyámoltalan kis gyermeket kerestek, a kit szeretettel nevelhessenek föl. Megállottak a kis 1054 ik szám előtt és halkán mondták egymásnak: „Szép gyermek“ — de aztán tovább mentek. Ennek a számnak a tekintetében valami vad, félénk, dacos kifejezés ült, a mi megfélemlíté az öregeket és kerestek egy másik gyermeket, egy szelid, halaványarcu leánykát, a kibe hálai járt a lélek.

Az 1054. szám a szokásos díjazás mellett egy falusi cipész családnál kapott ott-hont. Ott nagyon jó dolga volt, meg volt neki engedve, hogy megegye azt, a mit a cipész kilenc éves gyermeke meghagy, azonkívül háborítlanul játszhatott a különféle bőr és talp rongyokkal a három lábu szék alatt. Néhanapján fel is öltöztették tiszta ruhába, megmosdatták zöld szappannal, ehett addig, a mig jóllakott, aztán meglátogatta a kitétek házána a gondviselője és kijelentette, hogy: „Az 1054-ik szám erős, egészséges és szülői gyöngédséggel bánnak vele.“

Vasárnaponként ha Pliggelin mama a szomszéd asszonyokat kávés és vajás kiflis ozoannára meghívta, olykor a vendégek cukorkákat szoktak hozni a kilenc cipész-gyermeknek. Az 1054-ik szám nyitva feledett szájjal, kérő tekintettel nézte őket, a mint szopogatják a jó cukrot, de soha sem kért

rokba kergették, s ez idézte elő, hogy az eddig tántoríthatatlanul álló függetlenségi választók a kormány választási brutalitásaival és erkölcstelen csábításaival szemben elvesztették ellenállási erejüket.

Ennek így nem szabad tovább folynia, az egyesülésnek őszintén és ünnepélyesen meg kell történnie.

Szándékosan mondtuk, hogy ünnepélyesen, mert az nem elég, ha az a pár Ugron-párti képviselő szép csendesen bevonul a Kossuth-párt klubjába. Így is létrejöhetne ugyan az egységes országgyűlési függetlenségi pártkör, de ez a párt-egységet az országban még nem állítaná helyre.

A szakadás az országgyűlési képviselők körében támadt, de sajnos folytatását találta az ország választói körében s a pártnak nagyon sok oszlopos tagja, aki parlamenti vezérszerepre van hivatva, most az egyszerű választópolgárok sorában foglal helyet. Nem elég tehát a szakadás eltüntetése az, ha a jelenlegi tényleges országgyűlési képviselők egyesülnek egy pártkörbe, hanem az is szükséges, hogy a pártnak valamennyi kitűnősége, akár legyen képviselői mandátuma, akár nem, nyíltan manifesztálhassa, hogy a függetlenségi elvet valló politikai párt minden tagja egyazon zászló alatt sorakozik s a pártáryalatok megszűntek, mert az ily áryalatok bizony elhomályosítják a párt fényes presztizsét.

Ünnepélyes egyesülés, a párt egységének ünnepélyes proklamálása szükséges tehát s erre hívjuk fel a két országos pártkört, mert lehetetlen, hogy mindkét részen be ne látták volna, hogy a külön háztartás csak a kormány malmára hajtja a vizet, melynél a szabadelvű jelszó csak a reakció leplezésére szolgáló álarc; de meggyőződhetek arról is, hogy az egymás háta mögött keresett külön tendenciák is csupán üres rágalmak, a melyeknek for-

tóluk. Néha meg nem állotta az egyik testes asszony, hogy meg ne kérdezze:

— Istenem, istenem, még mindig nem ismerik ennek a fiúnak a szüleit?

— Nem ismerjük, de uri népek gyermeke lehet, mert a fickó magasan hordja az orrát és kiálthatatlanul makrancos! — felelt ilyenkor a ház asszonya.

Az 1054 ik szám már öt éves lett; a cipész családnál éppen a karácsonyi ünnepekre készültek. A szoba közepén egy farakáson forró sörrel telt bogrács állott. A mester a vadászhoz ment, hogy egy pár térdig érő csizmára mértéket vegyen. Az asszony a nagyobb gyermekekkel a fejéhez ment, a kis gyermekek ide-oda mázskáltak a szobában.

Mire az érdekes házaspár hazaérkezett, a kis 1054 ik szám a padlón feküdt félig összeégyve; feldöntötte szegényke a bográcsot és leforrázta magát a gőzölgő lével. Szörnyű rémület között tépték le ruháit, kis teste egy óriási égett sebhez hasonlított. „Átkozott fickó! Azt hiszem, félig már megszenesedett!” ordította Pliggelin mama.

— Oh csak nem méri ránk az uristen azt a csapást, hogy megfoszson bennünket attól a néhány forinttól, a mit ezért a feregért kapunk — sopánkodott a cipész.

*

Künn az országuton csillog a decemberi hó a nap fényében. A fenyő ágai meghajolnak a reájuk nehezede fehér teher alatt,

rása a kormány boszorkánykonyhájából csörgedez.

Félre tehát az álszégyennel, félre a sértett személyi hiúsággal: nyujtsunk egymásnak őszinte baráti jobbot, mert ezt követeli a haza jövődó boldogsága!

A megyei választásokhoz.

Mohácson, 1897. június hó 29.

Rövid idő választja el már csak Baranyamegyét azon naptól, midőn magának alispánt és kétségtelen, a mohácsi járásnak főszolgabíró fog adni. Különböző járási értekezlet után végre az „ur választott népe” is összeült Baranyamegye székházában oly célból, hogy a küszöbön levő választásoknál eszköz-
lendő kandidációkra nézve megállapodják és szó és megjegyzés nélkül megemésztette azt a tervezetet, melyet Baranyamegye méltóságos főispánja, mint egy „més szűkebbkörű” értekezlet eredményét nekik feltalált.

Hogy azok után, a mik ezt megelőzőleg a mohácsi járásban határozattak, általában senki nem tartotta érdemesnek a célba vett kényszer-kandidálás és különösen az abban foglalt sorrend ellen felszólalni, és a mohácsi járásnak határozattá vált óhaját legalább az értekezlet elé terjeszteni, annyival csodálatosabb, mert hisz az „ur választott népe” közt szép számmal foglaltak helyet azok is, akik a mohácsi járás határozatának megszületéséhez szavaikat alkajárultak.

Megtörtént. Vájjék egészségükre! Nekem is teljesen közömbös, kit választ a megye a mohácsi főbírói állásra, mert hisz a kandidált urak egyikének személye ellen sincs kifogásom. Mégis mivel jelen voltam a mohácsi járás megyebizottsági tagjai által 1897. június 6-án tartott értekezleten, sőt ott abban a szerencsében részesültem, hogy éppen az én indítványom fogadtatott el, viszont azonban nem voltam szerencsés az „ur választott népének” soraiba tartozhatni s így nem állt módomban már elfogadott indítványom érdekében a szűkebb értekezleten is felszólalni, már csak azért is, nehogy a mohácsi járás zöme úgy látszassék, mint ki a „szűkebb értekezlet” kandidálásával egyetért, bátor vagyok — tisztán elvből — ezen értekezletre kettős szempontból reflektálni.

vidám száncsengés visszhangja kél. Minden a karácsonyt látszik ünnepelni.

Egy csukott szán, mely elé tüzesvérű paripák voltak fogva, száguldott tova a sima uton, a bakon egyenruhás kocsi. Habár előkelő uraságok ühettek benne, drága hermelin és nyusztprémes bundába burkolódzott arcuk mégsem fejezett ki meglepedést. Egy-más kezét fogták és némán néztek maguk elé.

— Mindjárt ott leszünk kedvesem.

— Ottó, göresösen vonaglik a szívem, ha a viszontlátásra gondolok. Meghalok a szegénytől! Oh mennyire érzem, hogy bűnös vagyok!

— Ha tudnád, hogy minden szavad éles tör gyanánt hatol a szívembe, bizonyára igyekeznél uralkodni magadon. Egy hosszú éven át könyörögtem bocsánatodért, mikor elhanyagoltalak, mert atyám kitagadással fenyegetett. Tudom, hogy gonoszul bántam veled; de mikor atyám halála után a magam ura lettem és szerelemtől dagadó szívvel hozzád siettem és térdem álva kértem bocsánatodat, a kezedet és szerelmedet — te akkor megígérted, hogy megbocsátasz!

— Megbocsátottam Ottó! De ígérd meg te is, hogy ha feltaláljuk gyermekünket, úgy fogjuk felnevelni, hogy lelkiismerete soha meg ne tántorodjék és le ne térjen a becsület utjáról.

— Esküszöm neked, olyan jellemmé nevelem, hogy az atyja pirulhat majd, ha a fiával összehasonlítja magát, — mondá a

Egyik egész Baranya megyét illeti. Indítatva az igazság és méltányosság követelményeitől, 1886. évben az akkori alispán elnökléte alatt a megyei orsz. képviselők és főszolgabírák értekezletet tartva elhatározták, hogy „jövödre üresedésbe jövö tiszti állások betöltésénél egyedül irányadó a szolgálati évek száma és a szolgálatban elsajátított képesség leend.” Hogy ez akkor, midőn a megye minden tényleges alkalmazásban levő tisztviselőjéről fel kell tennünk a szolgálati képességet, tehát ennek következményeként azt is, hogy mindegyik a fokozatos előlépés reményében teljesíti kötelességeit, — sőt arra joggal számít is: igazságos, azt hiszem, senki sem akarja elvitatni. Hogy pedig ezen kimondott elv erkölcsileg Baranya megye intéző köreit ma is köti, azt hiszem nem szorul bizonyításra. Ennek az igazságos és tisztességes elvnek életét óhajtotta a mohácsi járás biztosítani, midőn a mohácsi járási főszolgabírói állásnak ily értelemben leendő betöltését emelte határozattá. Ezt az elvet követi ma is a szűkebb értekezlet határozatával szemben a mohácsi járás zöme és csak kívánatos, hogy a többi járás is kövesse, mert csak egyedül ez — és semmi esetre a szűkebb értekezlet határozata — részrehajlatlan és igazságos.

A másik, a mi miatt a szűkebb értekezlet határozatára visszatérek, minket, mohácsi járásiakat illet. Mi, — köztünk a mohácsi járás 42 megyebizottsági tagja és ezek közt kevés kivétellel azok is, kik szerencsések voltak a megyei szűkebb értekezleten jelen lehetni, — 1897. évi június hó 6. napján Mohácson — alávetve magát a kisebbség a többségnek — egyhangulag azt határozta, hogy az 1886. évben megalkotott elvet fenntartjuk és ez alapon, egészen eltekintve a csak pár hivatalos évet felmutató pályázóktól, egyedül Jeszenszky Gyula és Baross Kálmán urak közül óhajtunk és fogunk mohácsi főszolgabíróvá választani. Ez a határozat erkölcsileg ma is kötelező reánk mohácsi járásiakra és bármit határozott a szűkebb megyei értekezlet, bármennyire igyekeztek azt a bent résztvevő szerencsés mohácsiak agyonhallgatni, — kötelező lesz a július 12-iki választáskor is! Ezt ne feledjük!

Dr. Kántz Adolf
mohácsi ügyvéd.

nyusztprémes bundába burkolt ur keserű hangon.

— Lakik itt egy Pliggelin Péter nevű cipész?

— Igen lakik! — kiáltott a mester és lelkendezve futott ki az utcára, mikor a nagy uri kocsi az ő háza előtt megállt.

— Akkor jó ember . . . akkor . . . egy gyermek is van bizonyára önnél az árvaházból . . . úgy hiszem az 1054 ik szám?

— A kiért évenként 75 márkát kaptam, igen, igen . . . óh istenem. Uram, vége az én öröömnek . . .

— Mit akart ezzel mondani az istenért! — kiáltott egy halotthalvány nő és kidugta fejét a szán ablakán.

— Igenis kérem alássan, a szegény fiúval történt valami . . . valami baj . . .

Benn a cipész házában, halaványan némán feküdt a kis 1054 egy durva zsákon. A forró folyadék, mely halálát okozta, megkimélte a finom márvány fehér arcot, melynek nemes, tiszta éle nagyon hasonlított annak a szomorú férfinak a vonásaihoz, a ki a szegényes ravatal előtt könyezve állott. Szegény kis fiu, minden izében Rosenhjelme volt — de címerével soha sem ékeskedhetett.

A grófné magánkívül borult a kis temre és zokogva kiáltá: „Gyermekeim! Gyermekeim!” Ottó gróf kisérletet tett a lát-

A soproni dalosünnep.

— Saját tudósítónktól. —

Sopron, 1897. június 30.

A Dunántúli Dalosszövetség soproni dalversenye, mely a dunántúli dalosegyletek élénk részvétele mellett tegnap (kedden) folyt le, minden tekintetben jól sikerült.

A Pécsi Dalárda és a Pécsi Polgári Daloskör tagjai a déli vasut hétfő esti vonatával érkeztek meg; fogadásukra a soproni dalosok nagy számmal jelentek meg a pályaudvarban, kiknek élén Kovács István dr., a soproni Dalkör alelnöke üdvözölte őket. Az üdvözlő beszédre Reberics Imre válaszolt. A bevonulás és az elszállásolás megtörténte után dalosaink a városi vendéglőben rendezett ismerkedési estélyen vettek részt. E vendéglő közvetlen a város mellett emelkedő hegyoldalon, a nyaraló-telep közepén fekszik, honnan nemcsak a városra, hanem a Fertő-tó vidékére, sőt a lajtha-vidéki hegyekre is gyönyörű kilátás nyílik. A vendéglőben minden dalosegylet számára tágas hely volt biztosítva; a kedvező időjárás, a gyönyörű vidék és a szíves fogadtatás a dalosokat csakhamar jókedvre ragadta, minek fölvaltva, szabadon választott dalokban adtak kifejezést. Elsőnek a Soproni Férfidalkör énekelt, utána azonban a sűrűn felhangzó „Halljuk Pécsét“ kiáltásokra a Pécsi Dalárda gyújtott dalra, fölősegesnek találjuk fölemlíteni, hogy a legnagyobb hatással, a melyet a Polgári Daloskör is segített saját dalaival maradandóvá tenni. A Dalárda énekét szünni nem akaró taps és éljenzés követte, a mely később is meg-megújult. Az estét a 76. gyalogezred zenekarának kitűnő játéka, továbbá tűzijáték tette változatossá. Éjfél már elmúlt, mire a dalosok és a közönség lampionok világa mellett ismét a városba vonultak.

A dalünnepély tulajdonképeni napján kedden délelőtt az összpróbákön kívül megtartották a D. D. Sz. közgyűlését is, a melyen Simon Ödön főispán mondott lelkes elnöki megnyitó beszédet. A megnyitó után dr. Arnold Károly titkár tett jelentést, kiemelve különösen, hogy a soproni dalosünnep az első vidéki ily ünnepély, a melyen az Országos Dalárda Szövetség is

szat megóvására, de hiába. A cipész és a felesége most már világosan láthatta, hogy a gyermek előkelő származású volt.

Egy félórai időzés után azonban az uri utasok ismét a hideg udvariasság álarcát vették fel, a gróf jóakaratu mosolylyal szólt a cipészhez:

— Én önnek és nejeének valóban felvilágosítással tartozom sajátságos fellépésünk és a grófné felindulása felől. Látja, kérem, ez a szegény kis gyermek családjunk egyik komornyikjává volt, a ki az árvaházba adta, mert a gyermek születése az anyja életébe került. Mikor ezt megtudtuk, elhatároztuk, hogy felfogadjuk a gyermeket. A grófné nagyon megörült, mert nekünk nincs gyermekünk, és most nagyon szomoruan érinti őt ez a szerencsétlenség. Kedves mester, fogadja el tőlem ezt a csekélységet azért, hogy — amint hiszem — jól bánt a szegény kis fiuval.

A cipész földig hajlongott és olyan arcot igyekezett mutatni, hogy el lehessen hinni a gyermek iránti jó indulatát. Pliggelin mama könyes szemét törülgette és isten áldását kérte a gazdagok fejére, a kik nem feledkeznek meg a szegényekről.

És mialatt a háziak a konyhában a gróf adományát számolgatták, az édes anya halán észrevétlenül lopózott holt gyermekéhez, megcsókolta és zsebolójával levágott egyet a halálos verejtéktől nedves fürtökből!

*

Rosenhjelm gróf házassága boldog, de gyermektelen. „Persze, persze, a sors nem

képviseltette magát. A Dunántúli Dalosszövetség az elmúlt évben műdalra és népdal-átíratra hirdetett pályázatot, e pályázat azonban meddő maradt, mert a népdalátíratra egy figyelemreméltó pályamű sem érkezett be, míg a műdalra benyújtott művek közt csak egy akadt dicséretre méltó. A pályázat meddőségét a titkár annak a körülménynek tulajdonítja, hogy a fővárosi lapok a pályázatot megkurtítva, vagy egyáltalán nem közölték. A mi annál sajnálatosabb, mert a D. D. Sz. nemzeti missziója, a Dunántul vegyes nyelvűségét tekintve, nyilvánvaló. A szövetség az elmúlt évben négy tagegyesülettel gyarapodott s így jelenleg 23 egyesület tartozik a kötelekébe; vagyona meghaladja a 900 forintot. A versenyző dalosegyletek sorrendjét a következőkép határozták meg:

1. Győri ének- és zeneegylet.
2. Szombathelyi dalegylet.
3. Pécsi polgári daloskör.
4. Budapesti „Egyetértés.”
5. Győri iparos-önképző- és betegsegélyző egyet. dalárdája.

Reberics Imre kérde, hogy a versenybírók tagjaivá csak a szövetség tagjai választhatók e meg?

Arnold Károly dr. titkár válasza után, mely szerint a bíróság szabadon választható meg, tekintet nélkül a szövetségi tagságra, a választást a következőkép ejtették meg:

Id. Ábrányi Kornél elnök. (Ábrányi nevének kiejtésekori óriási taps és éljenzés, mit az őz mester hajlongva köszön meg.) Tagok: Hoffer Károly (Pécs), kinek nevét szintén hatalmas éljenzés követi; Hackl Lajos, Ság József (Budapest), Kossow Jenő dr. (Sopron).

Ezután Konkoly Tege törvényszéki bíró a komáromi dalkör nevében a jövő dalverseny helyéül Komáromot kéri kitzetni. A kérelemnek a közgyűlés lelkes éljenzés mellett helyt ad.

A legközelebbi dalverseny azonban csak 1899 ben fog megtartatni, minthogy a jövő évben az országos dalverseny fogja a közfigyelmet és érdeklődést magára vonni.

A szombathelyi dalegylet, meg a sarvári daloskör zászlószalagokat ajándékoznak a soproni dalkörnek; az átnyújtás e dalárdák képviselői részéről beszéd kíséreté

reszesítheti őket minden áldásában, — így vélekednek a szomszédok. „Sok is volna a jóból, különösen annak a nevelőnőnek, a kit olyan fényes szerencse ért” — „Ifjúkori szerelmem” — mondják. „Az ám, de semmi sem lett volna a dologból, ha az öreg gróf életben marad!”

A gróf és grófné lassankint öregednek. Érdekesen szép fejükön az ezüstös szálak száma mindegyre szaporább. Feszés, ünnepeles szolgák járnak a kastély termeiben ide s tova, tisztogatnak, porolgatják a drága majolika és sèvresai porcellántárgyakat, ügyes szobaleányok kefélik, fényezik naponkint a butorokat és a tükröket. Ennyi gondosságnak, vigyázatnak csak egy szikrája is megmenthetett volna egy életet, melynek hivatása lett volna napfényt, örömet, derűt varázsolni e rideg, komor falak közé.

Néha keresztül megy a vár udvarán a főerdész fia, egy erőteljes 19 éves ifju. Fönt a sárga teremben az ablaknál áll a gróf és a grófné, kincseik dacára szegényen, sajnálatraméltóan. Szoroson átölelve tartják egymást és halkán susogva ejtik a szót: „Ő is ennyi idős lenne most.”

Messze-messze innen, ama faluban, egy kis sirdomb emelkedik, márvány emléklapjára angyal van kifaragva és aranybetűk ragyognak rajta. Ezt a sirdombot ápolják legjobban az egész temetőben, mely alatt liliumok és rózsák közt egy kis gyermek szunnyad, az 1054 ik szám.

ben történik meg; a győri ének és zeneegylet a Széchenyi-szobrot koszorúzta meg.

A közgyűlést, melyet Simon Ödön főispán, elnök, a személyének nyújtott lelkes ovációk után, oszlattott fel, a kaszinó dísztermében társas ebéd követte, melyen lelkes tósztok hangzottak el. Az ünnepély fénypontját azonban a délutáni versenyéneklés képezte, melyet a Neuhoft-parkban, Sopron város gyönyörű díszkertjében, tartottak meg. Az ünnepély e részének programját a következőkben adjuk:

I. RÉSZ.

1. Beethoven: Isten dicsősége, közös kar zenekísérettel. Énekelték az ünnepségen megjelent összes tagegyletek Dr. Kossow Jenő vezetése alatt.

2. Erkel F.: Hunyadi nyitány. Előadta a Soproni Zeneegyletnek erősített zenekara.

3. Lányi E.: Népdalok, Szülőföldem szép határa... Énekelték a Győri Ének és Zeneegylet.

4. Szabados Béla: Vándordal (a D. D. Sz. által 200 koronával díjazott pályanyertes mű.) Énekelték a Szombathelyi dalárda-egylet.

5. Huber K.: Szabadságdal. Énekelték a Pécsi Polgári Daloskör.

6. Huber K.: Fohász. Énekelték az Egyetértés budapesti férfidalegylet.

7. Gaál F.: Eredeti magyar dalok. Énekelték a Győri Iparos Önképző- és Betegsegélyző-Egylet.

8. Hoffer K. Királyhymnus. Közös kar zenekísérettel. Énekelték az összes tagegyletek, a szerző vezetése alatt.

II. RÉSZ.

1. a) Nicolai: Windsori vig nök. Nyitány.
b) Volkmann: A jósnő és Suliman Vimegrád c. zenekölteményből. Előadta a soproni Zeneegylet erősített zenekara.

2. Kapi Gy.: Riadó. Közös kar. Énekelték az összes tagegyletek Király Béla vezetése alatt.

3. Huber K.: Ünnepi dal. Előadta a Pécsi Dalárda. Karnagy: Eckhardt Antal.

4. a) Brahms: (Két dal.) „Az erdőn” és „Bölcsődal.”

b) Wagner: Vendégek felvonulása. Tannhäuser. (Zenekar.) Előadta a soproni Zeneegylet vegyeskara.

5. a) Hoffer K.: Esti dal.

b) Lányi E.: (Népdalok.) Miről apám nagy búsan szólt... Énekelték a soproni Férfidalkör.

6. a) Dr. Eyrich: Tavaszi dal.

b) Huber K.: Talpra magyar. Előadta a soproni Dalfűzér férfidalegylet.

7. Végül énekelt a Soproni Gazdapolgárok Dalegylete.

8. a) Debois: Szerelmem.

b) Zichy G.: Népdal és tánc a „Zene” c. zenekölteményből. Előadta a soproni Zeneegylet vegyeskara zenekísérettel.

A versenyző dalárdák közül a győri ének és zeneegylet, a budapesti és a szombathelyi énekelték nagy hatással. A pécsi polgári daloskör erejét az általa választott darab meghaladta. Énekét a rendkívül nagy közönség mégis lelkes tapsokkal jutalmazta.

A versenyben résztvett dalárdák csak okleveleket kapnak; díjak nem voltak kitzve.

A hangverseny II. részében a Pécsi Dalárda iránt volt az érdeklődés a legnagyobb. A dalárda tagjainak a pódiumon való csoportosulásakor már felhangzott az előlegezett taps, mely az ének befejezte után óriási erővel tört ki újra. Hoffer, kitűnő tenor hangjával, nagy sikert aratott. Őt különben, mint a király-hymnus szerzőjét is, nagy ovációkban részesítették, nemcsak a nagyközönség, de maguk a dalegyleti tagok is, kik a himnuszt együttesen adták elő.

rokba kergették, s ez idézte elő, hogy az eddig tántoríthatatlanul álló függetlenségi választók a kormány választási brutalitásaival és erkölcstelen csábításaival szemben elvesztették ellenállási erejüket.

Ennek így nem szabad tovább folynia, az egyesülésnek őszintén és ünnepélyesen meg kell történnie.

Szándékosan mondtuk, hogy ünnepélyesen, mert az nem elég, ha az a pár Ugron-párti képviselő szép csendesen bevonul a Kossuth-párt klubjába. Így is létrejöhetne ugyan az egységes országgyűlési függetlenségi pártkör, de ez a párt-egységet az országban még nem állítaná helyre.

A szakadás az országgyűlési képviselők körében támadt, de sajnos folytatását találta az ország választói körében s a pártnak nagyon sok oszlopos tagja, aki parlamenti vezérszerepre van hivatva, most az egyszerű választópolgárok sorában foglal helyet. Nem elég tehát a szakadás eltüntetése az, ha a jelenlegi tényleges országgyűlési képviselők egyesülnek egy pártkörbe, hanem az is szükséges, hogy a pártnak valamennyi kitűnősége, akár legyen képviselői mandátuma, akár nem, nyíltan manifesztálhassa, hogy a függetlenségi elvet valló politikai párt minden tagja egyazon zászló alatt sorakozik s a pártárvákat megszüntek, mert az ily árnyalatok bizony elhomályosítják a párt fényes presztizsét.

Ünnepélyes egyesülés, a párt egységének ünnepélyes proklamálása szükséges tehát s erre hívjuk fel a két országos pártkört, mert lehetetlen, hogy mindkét részen be ne látták volna, hogy a külön háztartás csak a kormány malmára hajtja a vizet, melynél a szabadelvű jelszó csak a reakció leplezésére szolgáló álarc; de meggyőződhetek arról is, hogy az egymás háta mögött keresett külön tendenciák is csupán üres rágalmak, a melyeknek for-

tóluk. Néha meg nem állotta az egyik testes asszony, hogy meg ne kérdezze:

— Istenem, istenem, még mindig nem ismerik ennek a fiúnak a szüleit?

— Nem ismerjük, de uri népek gyermeke lehet, mert a fickó magasan hordja az orrát és kiálthatatlanul makrancos! — felelt ilyenkor a ház asszonya.

Az 1054 ik szám már öt éves lett; a cipész családnál éppen a karácsonyi ünnepekre készültek. A szoba közepén egy farakáson forró sörrel telt bogrács állott. A mester a vadászhoz ment, hogy egy pár térdig érő csizmára mértéket vegyen. Az asszony a nagyobb gyermekekkel a fejéshoz ment, a kis gyermekek ide-oda mászkáltak a szobában.

Mire az érdemes házaspár hazaérkezett, a kis 1054 ik szám a padlón feküdt félig összeégve; feldöntötte szegényke a bográcsot és leforrázta magát a gőzölgő lével. Szörnyű rémület között tépték le ruháit, kis teste egy óriási égett sebhez hasonlított. „Átkozott fickó! Azt hiszem, félig már megszenesedett!” ordította Pliggelin mama.

— Oh csak nem méri ránk az uristen azt a csapást, hogy megfoszson bennünket attól a néhány forinttól, a mit ezért a férőért kapunk — sópáncodott a cipész.

*

Künn az országúton csillog a decemberi hó a nap fényében. A fenyő ágai meghajolnak a reájuk nehezede fehér teher alatt,

rása a kormány boszorkánykonyhájából csörgedez.

Félre tehát az álszégyennel, félre a sértett személyi hiúsággal: nyujtsunk egymásnak őszinte baráti jobbot, mert ezt követeli a haza jövő boldogsága!

A megyei választásokhoz.

Mohácson, 1897. június hó 29.

Rövid idő választja el már csak Baranyamegyét azon naptól, midőn magának alispánt és kétségtelen, a mohácsi járásnak főszolgabíró fog adni. Különböző járási értekezlet után végre az „ur választott népe” is összeült Baranyamegye székházában oly célból, hogy a küszöbön levő választásoknál eszköz-
lendő kandidációkra nézve megállapodják és szó és megjegyzés nélkül megemésztette azt a tervezetet, melyet Baranyamegye méltóságos főispánja, mint egy „mér szűkebbkörű” értekezlet eredményét nekik feltalált.

Hogy azok után, a mik ezt megelőzőleg a mohácsi járásban határozottak, általában senki nem tartotta érdemesnek a célba vett kényszer-kandidálás és különösen az abban foglalt sorrend ellen felszólalni, és a mohácsi járásnak határozattá vált óhaját legalább az értekezlet elé terjeszteni, annyival csodálatosabb, mert hisz az „ur választott népe” közt szép számmal foglaltak helyet azok is, akik a mohácsi járás határozatának megszületéséhez s z a v a z a t u k k a l járultak.

Megtörtént. Vájjék egészségükre! Nekem is teljesen közömbös, kit választ a megye a mohácsi főbírói állásra, mert hisz a kandidált urak egyikének személye ellen sincs kifogásom. Mégis mivel jelen voltam a mohácsi járás megyebizottsági tagjai által 1897. június 6-án tartott értekezleten, sőt ott abban a szerencsében részesültem, hogy éppen az én indítványom fogadtatott el, viszont azonban nem voltam szerencsés az „ur választott népének” soraiba tartozhatni s így nem állt módomban már elfogadott indítványom érdekében a szűkebb értekezleten is felszólalni, már csak azért is, nehogy a mohácsi járás zöme úgy látszassék, mint ki a „szűkebb értekezlet” kandidálásával egyetért, bátor vagyok — tisztán elvből — ezen értekezletre kettős szempontból reflektálni.

vidám száncsengés visszhangja kél. Minden a karácsonyt látszik ünnepelni.

Egy csukott szán, mely elé tüzesvérű paripák voltak fogva, száguldott tova a sima uton, a bakon egyenruhás kocsis. Habár előkelő uraságok üthettek benne, drága hermelin és nyusztprémes bundába burkolódzott arcuk mégsem fejezett ki meglepedést. Egy más kezét fogták és némán néztek maguk elé.

— Mindjárt ott leszünk kedvesem.

— Ottó, göresösen vonaglik a szívem, ha a viszontlátásra gondolok. Meghalok a szégyentől. Oh mennyire érzem, hogy bűnös vagyok!

— Ha tudnád, hogy minden szavad éles tör gyanánt hatol a szívembe, bizonyára igyekeznél uralkodni magadon. Egy hosszú éven át könyörögtem bocsánatodért, mikor elhanyagoltalak, mert atyám kitagadással fenyegetett. Tudom, hogy gonoszul bántam veled; de mikor atyám halála után a magam ura lettem és szerelemtől dagadó szívvel hozzád siettem és térden álva kértem bocsánatodat, a kezedet és szerelmedet — te akkor megígérted, hogy megbocsátasz!

— Megbocsátottam Ottó! De ígérd meg te is, hogy ha feltaláljuk gyermekünket, úgy fogjuk felnevelni, hogy lelkiismerete soha meg ne tántorodjék és le ne térjen a becsület utjáról.

— Esküszöm neked, olyan jellemmé nevelem, hogy az atyja pirulhat majd, ha a fiával összehasonlítja magát, — mondá a

Egyik egész Baranya megyét illeti. Indítatva az igazság és méltányosság követelményeitől, 1886. évben az akkori alispán elnöklété alatt a megyei orsz. képviselők és főszolgabírák értekezletet tartva elhatározták, hogy „jövöre üresedésbe jövö tiszti állások betöltésénél egyedül irányadó a szolgálati évek száma és a szolgálatban elsajátított képesség leend.” Hogy ez akkor, midőn a megye minden tényleges alkalmazásban levő tisztviselőjéről fel kell tennünk a szolgálati képességet, tehát ennek következményeként azt is, hogy mindegyik a fokozatos előlépés reményében teljesíti kötelességeit, — sőt arra joggal számít is: igazságos, azt hiszem, senki sem akarja elvitatni. Hogy pedig ezen ki-mondott elv erkölcsileg Baranya megye intéző köreit ma is köti, azt hiszem nem szorul bizonyításra. Ennek az igazságos és tisztességes elvnek életét óhajtotta a mohácsi járás biztosítani, midőn a mohácsi járási főszolgabírói állásnak ily értelemben leendő betöltését emelte határozattá. Ezt az elvet követi ma is a szűkebb értekezlet határozatával szemben a mohácsi járás zöme és csak kívánatos, hogy a többi járás is kövesse, mert csak egyedül ez — és semmi esetre a szűkebb értekezlet határozata — részrehajlatlan és igazságos.

A másik, a mi miatt a szűkebb értekezlet határozatára visszatérek, minket, mohácsi járásiakat illet. Mi, — köztünk a mohácsi járás 42 megyebizottsági tagja és ezek közt kevés kivétellel azok is, kik szerencsések voltak a megyei szűkebb értekezleten jelen lehetni, — 1897. évi június hó 6. napján Mohácson — alávétve magát a kisebbség a többségnek — egyhangulag azt határozta, hogy az 1886. évben megalkotott elvet fenn-tartjuk és ez alapon, egészen eltekinthetve a csak pár hivatalos évet felmutató pályázóktól, egyedül Jeszenszky Gyula és Baross Kálmán urak közül óhajtunk és fogunk mohácsi főszolgabíróvá választani. Ez a határozat erkölcsileg ma is kötelező reánk mohácsi járásiakra és bármit határozott a szűkebb megyei értekezlet, bármennyire igyekeztek azt a bent résztvevő szerencsés mohácsiak agyonhallgatni, — kötelező lesz a július 12-iki választáskor is! Ezt ne feledjük!

Dr. Kántz Adolf
mohácsi ügyvéd.

nyusztprémes bundába burkolt ur keserű hangon.

— Lakik itt egy Pliggelin Péter nevű cipész?

— Igen lakik! — kiáltott a mester és lelkendezve futott ki az utcára, mikor a nagy uri kocsi az ő háza előtt megállt.

— Akkor jó ember . . . akkor . . . egy gyermek is van bizonyára önnél az árvaházból . . . úgy hiszem az 1054 ik szám?

— A kiért évenként 75 márkát kaptam, igen, igen . . . óh istenem. Uram, vége az én örömömnek . . .

— Mit akart ezzel mondani az istenért! — kiáltott egy halotthalvány nő és kidugta fejét a szán ablakán.

— Igenis kérem alássan, a szegény fiúval történt valami . . . valami baj . . .

Benn a cipész házában, halaványan némán feküdt a kis 1054 egy durva zsákon. A forró folyadék, mely halálát okozta, megkimélte a finom márvány fehér arcot, melynek nemes, tiszta éle nagyon hasonlított annak a szomorú férfinak a vonásaihoz, a ki a szegényes ravatal előtt könyezve állott. Szegény kis fiu, minden izében Rosenhjelme volt — de címerével soha sem ékeskedhetett.

A grófné magánkívül borult a kis temre és zokogva kiáltá: „Gyermekeim! Gyermekeim!” Ottó gróf kísérletet tett a lát-

A soproni dalosünnep.

— Saját tudósítónktól. —

Sopron, 1897. június 30.

A Dunántúli Dalosszövetség soproni dalversenye, mely a dunántúli dalosegyletek élénk részvétele mellett tegnap (kedden) folyt le, minden tekintetben jól sikerült.

A Pécsi Dalárda és a Pécsi Polgári Daloskör tagjai a déli vasut hétfő esti vonatával érkeztek meg; fogadásukra a soproni dalosok nagy számmal jelentek meg a pályaudvarban, kiknek élén Kovács István dr., a soproni Dalkör alelnöke üdvözölte őket. Az üdvözlő beszédre Reberics Imre válaszolt. A bevonulás és az elszállásolás megtörténte után datosaink a városligeti vendéglőben rendezett ismerkedési estélyen vettek részt. E vendéglő közvetlen a város mellett emelkedő hegyoldalon, a nyaraló-telep közepén fekszik, honnan nemcsak a városra, hanem a Fertő-tó vidékére, sőt a lajtha-vidéki hegyekre is gyönyörű kilátás nyílik. A vendéglőben minden dalosegylet számára tágas hely volt biztosítva; a kedvező időjárás, a gyönyörű vidék és a szíves fogadtatás a dalosokat csakhamar jókedvre ragadta, minek fölvaltva, szabadon választott dalokban adtak kifejezést. Elsőnek a Soproni Férfidalkör énekelt, utána azonban a sűrűn felhangzó „Halljuk Pécsét“ kiáltásokra a Pécsi Dalárda gyújtott dalra, fölősegeinek találjuk fölemlíteni, hogy a legnagyobb hatással, a melyet a Polgári Daloskör is segített saját dalaival maradandóvá tenni. A Dalárda énekét szünni nem akaró taps és éljenzés követte, a mely később is meg-megújult. Az estét a 76. gyalogezred zenekarának kitűnő játéka, továbbá tűzijáték tette változatossá. Éjfél már elmúlt, mire a dalosok és a közönség lampionok világa mellett ismét a városba vonultak.

A dalünnepély tulajdonképeni napján kedden délelőtt az összpróbákön kívül megtartották a D. D. Sz. közgyűlését is, a melyen Simon Ödön főispán mondott lelkes elnöki megnyitó beszédet. A megnyitó után dr. Arnold Károly titkár tett jelentést, kiemelve különösen, hogy a soproni dalosünnep az első vidéki ily ünnepély, a melyen az Országos Dalárda Szövetség is

szat megóvására, de hiába. A cipész és a felesége most már világosan láthatta, hogy a gyermek előkelő származású volt.

Egy félórai időzés után azonban az ur utasok ismét a hideg udvariasság álarcát vették fel, a gróf jóakaratu mosolylyal szólt a cipészhez:

— Én önnek és nejeének valóban felvilágosítással tartozom sajátságos fellépésünk és a grófné felindulása felől. Látja, kérem, ez a szegény kis gyermek családunk egyik komornyikjává volt, a ki az árvaházba adta, mert a gyermek születése az anyja életébe került. Mikor ezt megtudtuk, elhatároztuk, hogy felfogadjuk a gyermeket. A grófné nagyon megörült, mert nekünk nincs gyermekünk, és most nagyon szomoruan érinti őt ez a szerencsétlenség. Kedves mester, fogadja el tőlem ezt a csekélységet azért, hogy — amint hiszem — jól bánt a szegény kis fiuval.

A cipész földig hajlongott és olyan arcot igyekezett mutatni, hogy el lehessen hinni a gyermek iránti jó indulatát. Pliggelin mama könyes szemét törülgette és isten áldását kérte a gazdagok fejére, a kik nem feledkeznek meg a szegényekről.

És mialatt a háziak a konyhában a gróf adományát számolgatták, az édes anya halán észrevétlenül lopózott holt gyermekéhez, megcsókolta és zsebollójával levágott egyet a halálos verejtéktől nedves fürtökből!

*

Rosenhjelm gróf házassága boldog, de gyermektelen. „Persze, persze, a sors nem

képviseltette magát. A Dunántúli Dalosszövetség az elmúlt évben műdalra és népdal-átíratra hirdetett pályázatot, e pályázat azonban meddő maradt, mert a népdalátíratra egy figyelemreméltó pályamű sem érkezett be, míg a műdalra benyújtott művek közt csak egy akadt dicséretre méltó. A pályázat meddőségét a titkár annak a körülménynek tulajdonítja, hogy a fővárosi lapok a pályázatot megkurtítva, vagy egyáltalán nem közölték. A mi annál sajnálatosabb, mert a D. D. Sz. nemzeti missziója, a Dunántul vegyes nyelvűségét tekintve, nyilvánvaló. A szövetség az elmúlt évben négy tagegyesülettel gyarapodott s így jelenleg 23 egyesület tartozik a kötelekébe; vagyona meghaladja a 900 forintot. A versenyző dalosegyletek sorrendjét a következőkép határozták meg:

1. Győri ének- és zeneegylet.
2. Szombathelyi dalegyesület.
3. Pécsi polgári daloskör.
4. Budapesti „Egyetértés.”
5. Győri iparos-önképző- és betegsegélyző egyet. dalárdája.

Reberics Imre kérde, hogy a versenybírók tagjaivá csak a szövetség tagjai választhatók e meg?

Arnold Károly dr. titkár válasza után, mely szerint a bíróság szabadon választható meg, tekintet nélkül a szövetségi tagságra, a választást a következőkép ejtették meg:

Id. Ábrányi Kornél elnök. (Ábrányi nevének kiejtésekori óriási taps és éljenzés, mit az őz mester hajlongva köszön meg.) Tagok: Hoffer Károly (Pécs), kinek nevét szintén hatalmas éljenzés követi; Hackl Lajos, Sággh József (Budapest), Kossow Jenő dr. (Sopron).

Ezután Konkoly Tege törvészéki bíró a komáromi dalkör nevében a jövő dalverseny helyéül Komáromot kéri kitűzteni. A kérelemnek a közgyűlés lelkes éljenzés mellett helyt ad.

A legközelebbi dalverseny azonban csak 1899 ben fog megtartatni, minthogy a jövő évben az országos dalverseny fogja a közfigyelmet és érdeklődést magára vonni.

A szombathelyi dalegyesület, meg a sarvári daloskör zászlószalagokat ajándékoznak a soproni dalkörnek; az átnyújtás e dalárdák képviselői részéről beszéd kíséreté

részesítheti őket minden áldásában, — így vélekednek a szomszédok. „Sok is volna a jóból, különösen annak a nevelőnőnek, a kit olyan fényes szerencse ért” — „Ifjúkori szerelem” — mondják. „Az ám, de semmi sem lett volna a dologból, ha az öreg gróf életben marad!”

A gróf és grófné lassankint öregednek. Érdekesen szép fejükön az ezüstös szálak száma mindegyre szaporább. Feszés, ünnepeles szolgák járnak a kastély termeiben ide s tova, tisztogatnak, porolgatják a drága majolika és sèvresai porcellántárgyakat, ügyes szobaleányok kefélik, fényezik naponkint a butorokat és a tükröket. Ennyi gondosságnak, vigyázatnak csak egy szikrája is megmenthetett volna egy életet, melynek hivatása lett volna napfényt, örömet, derűt varázsolni e rideg, komor falak közé.

Néha keresztül megy a vár udvarán a főerdész fia, egy erőteljes 19 éves ifju. Főnt a sárga teremben az ablaknál áll a gróf és a grófné, kincseik dacára szegényen, sajnálatraméltóan. Szoroson átölelve tartják egymást és halkán susogva ejtik a szót: „Ő is ennyi idős lenne most.”

Messze-messze innen, ama faluban, egy kis sirdomb emelkedik, márvány emléklapjára angyal van kifaragva és aranybetűk ragyognak rajta. Ezt a sirdombot ápolják legjobban az egész temetőben, mely alatt liliumok és rózsák közt egy kis gyermek szunnyad, az 1054 ik szám.

ben történik meg; a győri ének és zeneegyesület a Széchenyi-szobrot koszorúzta meg.

A közgyűlést, melyet Simon Ödön főispán, elnök, a személyének nyújtott lelkes ovációk után, oszlattott fel, a kaszinó dísztermében társas ebéd követte, melyen lelkes tósztok hangzottak el. Az ünnepély fénypontját azonban a délutáni versenyénekelés képezte, melyet a Neuhoft-parkban, Sopron város gyönyörű díszkertjében, tartottak meg. Az ünnepély e részének programját a következőkben adjuk:

I. RÉSZ.

1. Beethoven: Isten dicsősége, közös kar zenekísérettel. Énekelték az ünnepségen megjelent összes tagegyesületek Dr. Kossow Jenő vezetése alatt.

2. Erkel F.: Hunyadi nyitány. Előadta a Soproni Zeneegyesületnek erősített zenekara.

3. Lányi E.: Népdalok, Szülőföldem szép határa... Énekelték a Győri Ének és Zeneegylet.

4. Szabados Béla: Vándordal (a D. D. Sz. által 200 koronával díjazott pályanyertes mű.) Énekelték a Szombathelyi dalárda-egyesület.

5. Huber K.: Szabadságdal. Énekelték a Pécsi Polgári Daloskör.

6. Huber K.: Fohász. Énekelték az Egyetértés budapesti férfidalegylet.

7. Gaál F.: Eredeti magyar dalok. Énekelték a Győri Iparos Önképző- és Betegsegélyző-Egylet.

8. Hoffer K. Királyhymnus. Közös kar zenekísérettel. Énekelték az összes tagegyesületek, a szerző vezetése alatt.

II. RÉSZ.

1. a) Nicolai: Windsori vig nök. Nyitány.
b) Volkmann: A jósnő és Suliman Vissgrád c. zenekölteményből. Előadta a soproni Zeneegyesület erősített zenekara.

2. Kapi Gy.: Riadó. Közös kar. Énekelték az összes tagegyesületek Király Béla vezetése alatt.

3. Huber K.: Ünnepi dal. Előadta a Pécsi Dalárda. Karnagy: Eckhardt Antal.

4. a) Brahms: (Két dal.) „Az erdőn” és „Bölcsődal.”

b) Wagner: Vendégek felvonulása. Tannhäuser. (Zenekar.) Előadta a soproni Zeneegyesület vegyeskara.

5. a) Hoffer K.: Esti dal.

b) Lányi E.: (Népdalok.) Miről apám nagy búsan szólt... Énekelték a soproni Férfidalkör.

6. a) Dr. Eyrich: Tavaszi dal.

b) Huber K.: Talpra magyar. Előadta a soproni Dalfűzér férfidalegylet.

7. Végül énekelt a Soproni Gazdapolgárok Dalegyesülete.

8. a) Debois: Szerelmem.

b) Zichy G.: Népdal és tánc a „Zene” c. zenekölteményből. Előadta a soproni Zeneegyesület vegyeskara zenekísérettel.

A versenyző dalárdák közül a győri ének és zeneegylet, a budapesti és a szombathelyi énekelték nagy hatással. A pécsi polgári daloskör erejét az általa választott darab meghaladta. Énekét a rendkívül nagy közönség mégis lelkes tapsokkal jutalmazta.

A versenyben résztvevő dalárdák csak okleveleket kapnak; díjak nem voltak kitűzve.

A hangverseny II. részében a Pécsi Dalárda iránt volt az érdeklődés a legnagyobb. A dalárda tagjainak a pódiumon való csoportosulásakor már felhangzott az előlegezett taps, mely az ének befejezte után óriási erővel tört ki újra. Hoffer, kitűnő tenor hangjával, nagy sikert aratott. Őt különben, mint a király-hymnus szerzőjét is, nagy ovációkban részesítették, nemcsak a nagyközönség, de maguk a dalegyesületi tagok is, kik a himnuszt együttesen adták elő.

A hangverseny nézőterét, a gyönyörű Neuhofer parkot, száz és száz villamos láng világította meg, melynek fényénél a verseny befejezte után több helyen táncra kerekedtek a fiatalok.

A pécsiek zöme ma reggel folytatta útját Bécs felé.

A Pécsi Dalárda vasárnapi hangversenye Nagy-Kanizsán is kitűnően sikerült. Hét darabot adtak elő folyton fokozódó hatással. A dalárda ezen föllépte 300 frtot meghaladó jövedelemmel járt.

A soproni dalünnepen résztvettek a pécsi dalárda részéről: Reberics Imre és neje, Gizella leánya, Eckhardt Antal, ifj. Reberics Imre, ifj. Eötvös Gusztáv, Haksch Lajos, König Károly és neje, Szigriszt Ferenc és neje, Bész Gyula, Böhm Emil, Csányi József, Dekleva Dénes, Dillmann Antal, Rapprecht János, Dunszt Károly, Herczenberger József, Hillebrand Ferenc, Jilly Aurél, Kaufmann Mátvás, Kiss Ernő, Kiss József, Koharits N. János, Körmendy Alajos, Lázár Gyula, Lehner József, Martinek József, Müller Róbert és neje, Nagy Jenő, Németh Béla, Niedermayer József, Nikolicza László, Pikler József, Rihmer Aladár, Rozgonyi Bertalan, Rüll Henrik, Skolnik Géza, Szelmann Győző, Szigriszt Lajos, Taky Gyula, Vörös Nándor dr., Weisz Mór, Szilágyi József, Thurn Emil, Hoffer Károly, Szemányi Ferencné, Szvacsek Mihály és neje, özvegy Székely Győzőné, Kiss Józsefné, Schneider István, Bedő Imre, Egerseghegy Kálmán, Eötvös Gusztáv, Ullein Zsófia és Mathild. Továbbá a pécsi Polgári Daloskör részéről: Körösty József és neje, Kaufmann Lajos, Kálózy József, Kópic Imre, Kisasszony Lajos, Pidl János, Botlik Imre és neje, Notter József, Hauck József és neje, Lengyel János, Budán Ferenc, Schwartz Károly, Ganter Ágost, Koncsicska József, Scheidiy Ferenc, Horváth József, Horváth György, Vörös István, Tabak Frigyes és anyja, Mézáros Lajos, Tészás Pál, Schweicer Károly, Geidl János, Krigl József, Vész Albert és neje, Beck Lajos, Hübler József, Krautzak Gyula és neje, Mindszenty Aurél és neje.

A Polgári Daloskör holnap (csütörtökön) este érkezik Pécsre, mely alkalomból ünnepélyes fogadtatásban részesül. Ma délután 4 órakor a daloskör helyiségében a tárgyban értekezlet volt, melyen a rendező bizottság határozott az ünnepélyes fogadtatás tárgyában, melynek részleteit holnap (csütörtökön) reggel falragaszokon adják tudtára a nagyközönségnek. A hazatérő dalkört ezüst koszorúval fogják meglepni a dalosünnepen kivívott szép sikere emlékére.

Hirek.

Pécs, 1897. június hó 30.

A nagy vakáció.

Légy üdvözlölve te kis és nagy diákok tíz hónapi szurkolás alatt sokszor álmodott s már édes valóra vált arany szabadsága, nagy vakáció!

Rendezhetnek már a honatyák a tisztelt Házban obstrukciót, intézhetnek már az ifjúsághoz fulmináns kiáltványokat, hogy lépjenek a cselekvés terére, rendezzenek tüntető körmeneteket Bánffy ellen, a 16. §. mellett; prelegálhat már a jusnak legdoktorabb professzora, a filozófiának, teológiának legaranyosabb Ciceroja vagy Szent Jánosa abrakadabrázhatja már a fekete táblára a matematika tanára a Pythagorás meg a Carnot tantételét, a „lex binomialis“-t, az „imaginariae quantitatis“-t és a több 2×2-nél világosabb matematikai labirintusokat; nem terjed már arra a diák figyelme; tuljár az már árkon-bokron; odahaza a vén eperfa alatt, a pitypalattys határban, a szabad, az üde, harmatos széna-

illatos mezőn, az „édes anyám“ ölelő két karja közt, a mely igaz boldogsággal zárja kebelére azt a „rossz fiut.“

Elfeledve a sok pénzt kérő levél, a sokszor célhoz vezető ráíjesztés, mikor a pénz csak nem akart jönni; el az igazgatói figyelmeztetés, mely szülői örömben a rektor-professzor részesítette az aggódó öregeket; el még az az egy szekunda is, a mely nélkül nem is diák a diák.

Mert csak a falusi diáknak van vakációja; a városi urfi is csak falun keresi, élvezi azt. Itthon a megszokott falak tömkelegében, a tüdőre nehezede füstös, miázmas légkörben csak unalom az, nem ér egy pipa dohányt.

Pipa dohány? első pipa dohány! első cigaretta! a te egy ideig feledhetlen édeskeserű emléked is a nagyvakációhoz fűződik. A te kékes füstkarikáid s bodor felhőid chaózában születik meg az első ábránd s az első szerelem egy kurta ruhás, szöghaju, felsőbb polgárista bakfis iránt, a ki majd az iskolai év első napjain fog feltűnni az ébredő szívé „póétának“ avagy „rhétornak“ a szeptemberi korzón.

Boldog diák fiuk; ne vegyétek zokon, ha irigylem boldogságtokat! Nem vesz az el úgy se egy sugárnyit se a ti szívetek derűjéből.

Menjétek! vakációzzatok! járjatok be „minden régi kedves helyet“, — mert lesz idő, mikor ti is elszavaljátok velem:

„Husz esztendő, az idő hogy eljár!... Cserebogár sárga cserebogár.“

Verjétek ki a fejetekből két hónapra, a mivel teletömték a fejeteket azok a sok okos professzorok: nyissátok meg a szíveteket a tiszta örömegek; hiszen a szívetekre úgy is keveset adtak ott a bölcsesség falai között; pedig a szívetekre több szükségetek lesz az életben, mint azok a bölcs matematikusok, filozófusok, geologusok, astronomusok, khemikusok gondolják.

S ha majd visszajöttök, jöjjetek vissza piros két orcával, egészségszínével, duzzadó izmokkal és hallgassátok az „alma mater“ kalkulusokban utazó nagy tudományát, talán akkorra ő is megérti, hogy igazán „alma mater“ is legyen, ne csak pedans pedagógus. Jó vakációt! Jó szukeesszust!

Diakon.

Napirend 1897. július 1-én.

Naptár: csütörtök, jul. 1. — Róm. kath.: Teobald. — Prot.: Teobald. — Görög-kel.: (jun 19.) Judás. — Zsidó: Thamuss 1. — Nap két 3 óra 52 perckor; nyugszik 7 óra 43 perckor. — Hold két röggel 4 óra 50 perckor; nyugszik este 8 óra 46 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 25 Celsius fok meleg; légnymás 754. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: változás nem várható.

Térzés a sétatéren d. n. 5 órakor.

A püspöki papnevelőintézetben növendékpapok felvételi vizsgálata délelőtt.

— (Pécs város közigazgatási bizottsága) ma délelőtt 11 órakor tartotta rendkívüli ülését Fejérváry Imre b. főispán elnöke alatt, mely alkalommal jelen voltak: Aidinger János, Majorossy Imre, Fekete Mihály, Uilmann M. Károly, Jobst László dr., Nagy Géza dr. a kir. ügyészség, Laubheimer Róbert a tanfelügyelőség képviselőjében, Kindl József, Egry József, Cirer Elek dr., Zavaros Péter, Szuly János és Ráth Mátvás bizottsági tagok; a jegyzőkönyvet a beteg főjegyző helyett Pintér Ferenc aljegyző vezette. Olvasatott a kereskedelmi miniszter leirata, mely szerint a felépítendő honvéd hadapród iskola céljaira szükséges telkek megszerzése szempontjából a kisajátítási jogot az 1881. XLI. t. c. 5. §-a érteimében engedélyezte. Miután az érdekelteknek az építendő iskola ellen kifogásuk sincs, sőt ez iránt írásban is nyilatkoztak, csupán a kár-

tanításra nézve nem jött létre megjegyzés az egy Hirschfeld Samut kivéve, a ki egy kat. holdnyi földjét ezer forintért átengedte; a többi dolog a kincstári jogügyek igazgatóságára tartozik, hogy a kártalanítás mérve iránt megtegye a lépéseket. A pécsi közuti villamos vasut vonalának közigazgatási bejárására a kereskedelmi miniszter július hó 2-át tűzte ki. Miután a városi tanács és képviselőtestület a Majorossy Imre polgármester, Herbert János tanácsos, Jobst László, Dischka Győző, Littke József, Papp József, Tamássy Ferenc és Záray Károly tagok által képviselve lesz a bejárásnál, a közigazg. bizottság a maga részéről Kovácsfy Kálmán és Szuly János tagjait küldi ki. — Végzetül olvastott a belügyminiszter leirata, mely Schöber Istvánné szül. Filipp Karolin kérelmét, hogy kiskorú fiai, névszerint Weisz Károly és Antal, mint akik 20-ik életévüket betöltötték, nagykorúsításának, elutasította, illetve jóváhagyta az elutasító árvaszéki határozatot. Az ülés fél 12 kor véget ért.

(Autonomiai mozgalmak.)

Tegnap küldték szét a katolikus autonomiai kongresszus választására szóló felhívásokat az összes plébániákon. A választók névsora 8 napon keresztül a plébánosoknál betekinthető s a választás napja mindenütt a jövő hó 11-dike és 12 ike. A választás helyiségei a szigetikülvárosi, ágostontéri, belvárosi népiskolák és a kath. alapítványi hivatal.

(A honvédség köréből.)

A király Kálmán Frigyes ezredesnek, a pécsi 8 ik honvédhuszárezrednél, saját kérelmére megejtett felülvizsgálat eredménye alapján, mint rokkantnak, mindennemű népfelkelési szolgálatra is alkalmatlannak, nyugállományba helyezését saját kérelmére elrendelte.

(Péter-Pál.)

Két legnagyobb apostolának emléknapját ünnepelte tegnap a katolikus egyház. Mindkettőt egyszerre, mert a hagyomány szerint Péter, a halász ugyanazon a napon — a 67-ik év június 29-én — vérzett el a keresztfán, a melyen Paulusnak, a sátoresztítőnek, a ki római polgár vala, feje a vérpadon lehullott. Eme két egyszerű mesterembernek köszöni a szeretet vallása javarészen csodás elterjedését, nemsokára második évezredbe lépő hatalmát. A kik Péter, a halász után, hozzá hasonlóan a nyáj pásztoraik lettek, fényben, tekintélyben elsőkké váltak a világon. Országok és trónok fölött döntöttek és vezekelve látták maguk előtt térdelni a világi hatalmasok legelsőit. És hogy ez így történt, abban legnagyobb része volt a Péter hűségének és a Pál szeniálításának. Péter volt a Megváltó leghivebb támasza, legelső bizalmasa. A közikla volt ő, a melyre Krisztus egyházát építette. Hite, kitartása és erélye az apostolkodásban páratlan vala; egyetlen helyen 2000-nél több hivat szerzett az egyháznak. Apostoltársra pedig, a ki Saulból Paulussá, az új hit legelkeseredettebb ellenségéből annak legfanatikusabb követőjévé vált, minden idők legseniálisabb agitátora volt. Csodás elméjű férfinak kellett lennie a világ ez első nagyszabású publicistájának. Küldetéseihöz meg volt minden kellék: a hit, a lángoló lelkesedés és a szónoklat megvesztegető ereje, a melyről hátra maradt 14 levele — a retorika egy-egy remeke — tesz legfényesebb bizonyosságot. Péter Pál, a két nagy apostolnak szentelt nap első sorban a hierarkia ünnepe és különösen Rómában ülik meg a III. század óta nagy fényvel. Vigilia és böjt jár vele és bucsujárással van egybeköve.

(Halálozás.)

Rádócsai József, életének 77-ik évében, tegnap este elhunyt. Temetése holnap (csütörtökön) délután 5 órakor lesz a szigeti-országot 43. számú házból a szigetikülvárosi temetőben. Lelkiüdvéért a szentmisét pénteken reggel fél 9 órakor mutatják be a Xavér-kápolnában.

— **(A baranyavármegyei gazdasági egyesület)** igazgató választmánya július 6-án (kedden) délután 4 órakor a vármegye székházának nagytermében ülést tart. Az ülés legfőbb tárgya a Hegyháton tartandó szarvasmarha-szemle idejének és programjának megállapítása lesz.

— **(Aratók sztrájkja.)** Tegnap délután a pécsi püspöki uradalom jószágkormányozóságához távirat érkezett a mohácsi szigeti jószágfelügyelőségtől, melyben értesítik a kormányzót, hogy a püspökségnek a mohácsi „Margitta“-szigeten levő kétszázholdas birtokán kitört az aratók sztrájkja. Az aratók nem akarnak munkába állni a szerződésileg biztosított 11 rész mellett, hanem csak 8ik részért hajlandók aratni. A sztrájk a lelketlen szociálista igazgatók kifolyása, mely igazgató ige itt is megtermette már bűnös gyümölcsét. Dulánszky Adolf, jószágkormányzó ma hajnalban a mohácsi szigetre utazott, hogy az aratók között rendet csináljon. Ha a sztrájkolók nem mennek bele a szerződés megtartásába, a legnagyobb valószínűség szerint másokat fognak helyettük alkalmazni s így a nép, mely egész télen mostanáig az uradalomtól nyerte kenyerét, a nyáron munka nélkül lesz. — Üszögön, Grosz N. nagybérlő birtokán már hétfőn olyan volt a hangulat az aratók között, hogy a sztrájkot kellett tartani. Az aratók folyton azt hangoztatták, hogy nem állnak aratásba a már kikötött bér mellett, úgy, hogy a bérlő a csendőrség segítségét kérte. A csendőrök és a helyszínen megjelent Vániss Sándor járási főszolgabíró tapintatos fellépésének köszönhető, hogy az aratók lemondtak a sztrájkról s az aratást el is kezdték.

— **(A pécsi kereskedelmi és iparkamara)** ma d. u. 3 órakor tartotta Littke József elnöklete alatt a nyári szünet előtt utolsó ülését, melyen a napirend előtt elnök tudomására hozta az ülésnek, hogy az öt év előtt megválasztott kamarai tagok mandátuma lejárván, az új választások valószínűleg f. évi augusztus havában fognak megejteni. A kamarának két iparos és egy kereskedő ösztöndíjasa tanulmányait jó eredménnyel bevégezvén, az ösztöndíjas állások megüresedtek, mire nézve a pályázat kihirdetésével az elnökség megbízott. A kamara által rendezett elektrotechnikai tanfolyamon az előadások nem sokára befejezettek, elnök már most fölhívja a tagok figyelmét a tanfolyamot befejező ünnepségre, melynek módjaitól és idejétől a tagok külön értesítést fognak kapni. — Olivastott a kereskedelmi miniszternek leirata, melyben a kamarai nyugdíj és ösztöndíjalap múlt évi záró számadatát jóváhagyja; ennek kapcsán az ülés Eisler János kamarai pénztárnoknak a felmentvényt köszönete mellett megadta. — Az uszóráról és káros hitelügyletekről szóló 1883. XXV. t. o. hatását illetőleg jelenti a kamara közgyűlése a miniszter kérdésére, hogy a törvény kedvező hatását bizonyítja az, hogy a törvényszékek tevékenységi kimutatása szerint az uszóra-perek csak elvétve fordulnak elő, ami egyébként annak is köszönhető, hogy a pénzügyektől olcsó kamatu kölcsön egyre kedvezőbb feltételek mellett szerezhető. — A miskolci társkamara által a kamarai kerületek nagyobb városaihoz szervezésre javasolt kereskedelmi és iparkamarai bizottságok létesítését a közgyűlés nem tartja megvalósítandónak, mert a pécsi kamara területén az ipartestületek s az egyes bajaikat orvosoltatni óhajtó kereskedők és iparosok oly belső kontaktusban állnak a kamarával, hogy ezeket a külön bizottságokat teljesen feleslegessé teszik; mivel pedig ezeknek a bizottságoknak szervezése a kereskedői és iparos elemre csak újabb költséget hártana, tehát mellőzendő. — A honvédelmi miniszter által lábbelik szállítására kiírt pályázatot a kamara elnök-

sege már széles körben közhírré tette s várhatólag a vállalkozók és iparosok oly számban fognak jelentkezni, hogy csak kevés iparos lesz a szállításban részesíthető. A közgyűlés ebből az alkalomból újra kérelemmel fordul a miniszterhez, hogy az egész lábbeli szükséglet, ne csupán annak 50%-ka adassék ki a kisiparosoknak, akik már több ízben bebizonyították, hogy a szállítási feltételeknek minden tekintetben megfelelni képesek; fölterjesztésében egyszersmind reá fog mutatni a kamara a közös hadsereg lábbeli szükségleteinek biztosítása iránt kiírt pályázatnak a kisiparosokra nézve hátrányos voltára. — A Tihany és Szántód közti közlekedés díjszabályzatának tételét a kamara legalább 30%-kal mérsékelni javasolja. — Somogy megye módosított vásártartási szabályrendeletét a kamara jóváhagyandónak véleményezi. — A kereskedelmi miniszter leiratát, mely szerint a végeladások engedélyezésénél a kamarák mindenkor előzetesen meghallgandók, a közgyűlés örömdetes tudomásul vette. — A kereskedelmi miniszter leirt a kamarához, hogy kísérelje figyelemmel a magyar állami címernek a külföldi árukon való jogosulatlan használatát. A kamara az érdekeltek figyelmét alkalmas módon fölhívja a leiratra s jelentését a beérkező adatok szerint fogja megtenni. — Nagy-Bajom somogy megyei község helypénzszedési-díjszabályzatát a közgyűlés hiányossága miatt nem javasolta jóváhagyandónak; míg Toponár szintén somogy megyei község vásári határnap áthelyezése iránt való kérelme ellen nem tett kifogást. — A kamarai elnökség a Pécs és Budapest közt való gyorsvonati összeköttetés ügyében a zágrábi üzletvezetőséghez átiratot intézett. Minthogy ez tartózkodó állást foglalt el a forgalmi akadályok a kérelem teljesítésének útjában nem állanak, a kamara ez ügyben most közvetlenül a miniszterhez fordul. — A budapesti ipari szakrajtanfolyamot látogató két pécsi tanítónak segélyezés iránt való kérelmét a kamara teljesíthetőnek nem találta, mert a kultuszminiszterium részéről amugy is fejenként 200—200 frt segélyben részesültek. Engel József indítványát, mely szerint a vasúti áruforgalomra vonatkozó „Általános határozmányok“ az államvasutak által több pontjában tévesen magyaríztatván, a kamara ez ügyben felterjesztést intézzen, — a közgyűlés magáévé tette s ugyancsak Engel József indítványára elhatározta, hogy a központi statisztikai hivatalról szóló törvényjavaslatot beszeresve, annak szigorú rendelkezései ellen felterjesztést fog intézni azzal, hogy jó lett volna azt előzetesen a kamarával közölni. Több apróbb ügy elintézése után az ülés 5 óra után véget ért.

— **(Iskolai évszázó ünnepek.)** A tegnapi nappal, Péter és Pál ünnepével folytat le az utolsó iskolai évszázó ünnepélyek is tanintézetekben. Ekkor tartották ugyanis a pécsi felső kereskedelmi iskolában és a polgári fiúiskolában az évszázó ünnepélyeket, mely alkalomból mindkét helyen az intézetek igazgatója, Kondor Béla intézett szép beszédet a növendékekhez. Asután osztályonként kiosztották az értesítőket és bizonyítványokat s kezdetét vette a nagy vakáció, öröme a fiatal muzsafiaknak.

— **(Értekezlet.)** Szily László, volt alispán váznoki szőlőjében tegnap este volt a lapunkban már előre jelzett értekezlet, hol mintegy negyvenen vettek részt. A mohácsi járás megüresedendő főszolgabírói állására az értekezlet egyhangulag Szinkovich Károly, megyei másodaljegyzőt jelölte.

— **(A sziámi király a Zsolnay majolika kereskedésben.)** A Budapesten tartózkodó Chulalongkorn (többi nevét térszűke miatt nem közölhetjük) sziámi király tegnap néhány belvárosi üzletben akart bevásárlásokat tenni, de az idő rövidsége miatt csupán a Zsolnay-féle majolika keres-

kedésbe ment, hol több magyar motívumú tárgyat vásárolt. Így hát egyedül a Zsolnay-gyár az, melynek készítményét elviszi a sziámi király az ő exotikus birodalmába.

— **(Kirabolt hentesbolt.)** Az éjjel 10—12 óra között Benkovits Istvánnak a szigeti országot 69. sz. a. hentesüzletét kirabolták. Az ismeretlen tettesek a kapun másztak be az udvarra s az oda nyíló ajtót felfeszítvén, egy csomó húst és 8 frt készpénzt elloptak. Egy hentes inas az udvaron aludt, de nem vett észre semmit. Mikor a tulajdonos éjjel felé hazatért, az utcára nyíló ajtón ment be az üzletbe s ekkor látta, hogy az udvarra nyíló ajtót betörték s üzletét kirabolták. A rendőrség nyomozza a betörés tetteseit.

— **(A magyar nyelvért.)** A dárdai takarékpénztár Retter Rezső és Stefan Péter dárdai tanítóknak 5—5 forintot küldött azon meghagyással, hogy vizsgálat alkalmával a küldött összeget legjobb belátásuk szerint osszák ki azon növendékek között, kik a magyar nyelvet legjobban elsajátították. Fogadja a pénzügyintézet hazafiasan gondolkodó vezetősége ez uton is a nevezett tanítók-és növendékeknek leghálásabb köszönetét.

— **(Halálos baleset.)** Schulteis János, babarci lakos 17 éves Miklós nevű fia, ki Nagy-Nyáradon volt szolgálatban, 28-án délután vizet akart huzni, de szerencsétlenségére, mivel a kutnak az eső által sikossá vált peremén megcsuszott s a kutba esett. Mire rátaláltak, csak holttestét nuzhatták ki a kutból.

— **(Térzene.)** A 44. gyalogezred zenekara holnap délután 5 órakor a felső sétatéren Christóf Tivadar karmester vezénylete alatt térzenét ad a következő műsossal: 1. Des Kaisers Waffenf. Induló Wagnertől. 2. Nyitány az „Ilka“ című dalműből, Dopplertől. 3. Szép az élet, keringő Christóf Tivadartól. 4. A „bolygó hollandi“ című dalműből a norvég matrózok imája. 5. „Nur die eine, die ich meine“ polka. 6. Rövid zenei jegyzetek. Egyveleg Krulltól.

— **(Himen táblájáról.)** A pécsi városi anyakönyvi hivatalnak házassulandók kihirdetési tábláján e héten a következő új jegyespárok nevei olvashatók:

Klein Zsigmond (Selig) izr., Pécs — Melicher Margit, rk., Pécs;
Szűcs József, rk., Pécs — Sütő Anna rk., Pécs;
Krisztián István, rk., Pécs — Holnik Mária, rk., Pécs;
Matakovits István rk., Pécs — Pintér Mária rk., Siklós;
Werner Károly, rk., Budapest — Wiener Anna, rk., Pécs;
Csássár Károly rk., Pécs — Unger Antónia rk., Pécs.

— **(Piacvizsgálat.)** A városi tisztiorvosi hivatal, a rendőrséggel egyetemben, naponként szigorú vizsgálatot tart a piacokon, hogy a nyári meleg beálltával az élelmiszereket ellenőrizze. A halpiacon tartott vizsgálatok alkalmával eddig még mindent rendben találtak, de az élelmi piacon tegnap is, ma is koboztak el élvezhetetlennek minősített gombaféléket. Különösen e tekintetben ajánljuk is közönségünknek az ovatosságot, mert a gombák sok esetben nem frissek s így az egészségre is ártalmasok.

— **(A pécsi önkéntes tűzoltótestület)** a cs. és kir. 44. gyalogezred zenekara, úgy a „Pécsi Polgári Daloskör“ és a Zsolnay gyári tűzoltó zenekar közreműködésével július hó 4-én a Tettyén (kedvezőtlen idő esetén július 11-én) nagy nyári néptünnepélyt rendez. Az ünnepély d. u. 3 órakor kezdődik. Az ünnepély folyamán a cs. és kir. 44. gyalogezred zenekara játszik. — Virágkorzó confetti és serpentin dobással. Esteli 6 órakor: A „Pécsi Polgári Daloskör“ hangversenyt tart. A tettyei romok között:

Barnum birneves muzeuma több százra menő ritka műkincsekkel, melyek megtekintésére a n. é. közönség figyelmét külön felhívjuk. Amerikai gyorsfényképész. A fensikon Budapestről szerződött Paprika Jancsi színházakban negyedóránként előadások. A délután folyamán Gítar léghajós kapitány több ízben felszáll; — utasok díjtalanul a helyszínen jelentkehetnek. Délután 5 órakor: A testület bemutatja a tűzoltóság működését 50 évvel ezelőtt, jelenben — úgy a jövő században, ezen utóbbi alkalommal egy teljesen új oltó anyag jó bemutatására. Az est beálltával a havi hegyi sziklaorom kivilágítása; — az oromról a cs. és kir. 44. gyalogezred zenekarának kürtös négyese. Az alvó fakir Karakasalovics Ixa, kinek eltatása csak részben sikerült, mint automata jó bemutatásra. A budapesti állatkert legdiszesebb példányainak bemutatása. Fellép a híres eredeti pécsi Schramml-társaság, úgy a közkedvelt olasz Jambo csoport. Versenyek a nép gyermekei részére díjkiosztással. A fensikon ezen alkalomból emelt óratoronyról dr. Schmidt Antal kórházi orvos esteli fél 9 órakor a „Muezzin imája“ című dalt énekl; nevezett figyelemmel arra, hogy az ünnepély jövedelmei részben a tűzoltó testület baleset, úgy a pécsi kórház samaritanus alapjai javára esnek, volt szives a közreműködést elvállalni. Este a tettyei fensik tündériesen kivilágítatik. — Lesz panoráma is. Cukrázsda, — sörcsarnokok, — Nick A. K. pécsi cég bodegája, — pezsgő pavillon, — a „nyugalmazott önkéntes tűzoltó“ hoz címzett borozó. — Ételek és italokról a tettyei vendéglősök gondoskodnak. Belépő jegyek ára: Személy jegy 30 kr. Gyermekekjegy 10 kr. Katonajegy őrmestertől lefelé 15 kr. Jegyek előre válthatók: özv. Tausz Vilmosné urnó dohánytözsdejében, Király-utca; Gyimóthy Gyula fűszer és vaskezeskedésében (Vásár tér), és a tűzoltó központi őrtanyáján (városház). Az ünnepély tiszta jövedelmei a testület pénztára javára esnek, a miért felülfizetések köszönettel vétetnek és hirlapilag nyugtáztatnak.

— **(Leányvásár.)** A környékbeli sokac falvak lakosai szokásos Péter-Pál napi leányvásárra tegnap igen sokan jöttek be Pécsre a sokac községekből. A festői öltözékű leánysereg ellepte a város utcáit, délután pedig különböző siklósi utcai kocsmákban tartották meg a leánynézőt, zeneszó és tánc mellett. Börzenyelven szólva, a míg a kínálat nagy, addig a kereslet csak közepes volt, bár azért elég számos kötés történt, s vala eligérése a vőlegényjelöltek részéről teménten birkának, tehénnek s egyéb hasznos háziállatnak s a mellett a ropogós bankóknak is a menyasszonyjelöltek részére. Aztán az alkut áldomásívással pecsételték meg s legközelebb meggyűlik a dolguk a falusi anyakönyvvezetőknek a sok új jegyepár kihirdetése miatt.

— **(Halálos elgázolás.)** Egy harmadtélvéves kis gyerek esett áldozatul tegnap Cserkuton a sebeshajtásnak. A kis Szántó János ott játszadozott a község utcáján, mikor egy kocsi sebes vágatva közeledett felé. A kis fiu felugrott és menekülni igyekezett; de már késő volt. A lovak nekimentek és keresztülgázoltak rajta s ő ott maradt összetört testtel a földön és mire szülei bevitték, már meg is halt. A kocsi gazdája, a ki a halálos végű szerencsétlenséget gondatlanságával előidézte, Lukács György, kővágó-szőlősi lakos, a ki ellen már megtették a feljelentést a pécsi kir. ügyészséghez.

— **(A lipiki jódfürdő.)** Ma érkezett szerkesztőségünkbe az első fürdői vendég névjegyzék. A lipiki jódfürdő jelenlegi vendégeiről szól ez, melyből kitűnik, hogy a fürdőn jelenleg 577 vendég van. A fürdővendégek névsorában ott látjuk Pécsről: Horváth Dávid és Kun Miksa kereskedőket; Mohácsról Kesz Kornél, állomásfel-

ügyelő nejét fiával; Kaposvárról Schwarz Miksa kereskedőt; Dolni Miholjácáról Marzovits Vida postamester nejét; Somogy-Tábról Deutsch Arankát, Paksról Steiner Esztert. Nagy számmal vannak a fürdőben katonatisztek is, a kik a nemrég megnyitott katonai-otthonban laknak.

— **(A drótostót halála.)** Német-Ürögh község határában, egy árokparton tegnap későn este egy holttestet találtak. Jelen tét tevé a hulláról az előjárásnak, a hullát bevitték a község házára, a hol kitűnt, hogy az egy drótostót, a kinek kilétét azonban nem tudják. A felvidéki Janók és Misók szerencsétlen földije, úgy látszik, Pécsre igyekezett, miköben Német-Ürögh határában elérte a halál. Holttestén külső sérüléseket nem találtak s a helyszínére ma reggel kiment Trixler Rudolf dr., járásorvos, hogy a hullást az orvosi vizsgálatot megejtse és a drótostót hirtelen halálának okát megállapítsa.

— **(Pályázat.)** A honvédelmi miniszter az ezredparancsnokságok útján felhívja a tartalékos honvédtiszteket, hogy a felállítandó honvéd nevelő és képzőintézetekben szervezendő tanári karba lépjenek be. A következő tanszékek lesznek: magyar nyelv és irodalom, német nyelv és irodalom, francia nyelv földrajz, történelem, természetrajz, természettan, vegytan, mennyiségtan, ábrázoló mértan, tereptan és terepábrázolás, szabadkézi rajz, torna és vivás. A pályázók a mennyiben pályázatukat elfogadják, a szükséghez képest, mint tanárjelöltek egy évig valamely nevelő-és képzőintézetbe osztatnak be begyakorlás céljából. Pályázni a jövő hó 15-éig lehet. A pályázatok a honvédelmi miniszterhez címzendők.

— **(Rakoncátlan kocsis.)** Litter János, szomajomi, somogy megyei illetőségű, 24 éves kocsislegény, nem respektálva a magánlak sérthetlenségét, egy alkalommal behatolt egyik cimborája anyjának lakásába és ott elkezdett rakoncátlankodni, míg csak a szomszédok a megtámadott család segítségére nem siettek. E miatt aztán feljelentették a bíróságnál, a hol megindították ellene a büntető eljárást magánlak megsértése miatt. Bizonyára félt azonban a büntetéstől, mert megszökött a községből s eddig nem is tudták kipuhatolni, hogy hol van. Most a kaposvári törvényszék országosan körözteti.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése június hó 30-án. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A bünvádi javaslat tárgyalásának megszakításával ma vették tárgyalás alá a képviselőházban a cukorprémium törvény meghosszabbításáról szóló javaslatot.

Neményi Ambrus előadó elfogadásra ajánlotta a javaslatot, mire

Komjáthy Béla a függetlenségi párt részéről kösjogi aggályainak adott kifejezést, mert ehhez a közös természetű javaslathoz nincsen biztosítva Ausztria alkotmányos hozzájárulása. Est az ügyet Ausztriára nézve császári rendelettel fogják szabályozni, pedig mi csak alkotmányos Ausztriával kötöttünk szerződést bármi féle közösen intézendő ügyre. A cukorprémium csak akkor válnék az ország hasznára, ha önálló vámterületen szövetkezeti cukorgyárakkal lendíthetnők fel cukortermelésünket, de a mostani állapotok mellett csak az internacionális tőkét, a nagy cukorgyárosok kartelljeit védelmezzük, a kik kizsákmányolják a répatermelőket, elfojtják a kisgyárosokat, a terheket

a gazdák nyakába sózzák. Mi Ausztriának milliókat áldozunk a jó viszony kedvéért; a kiegyezés óta 34 milliót fizettünk ki kiviteli prémium címén s az adóvisszatérítés felénél több vándorolt tisztán az osztrák gyárosok zsebébe. Bánffy azzal dicsekszik, hogy mi nem fogadhatunk el ajándékot Ausztriától, szóló pedig nem érez magában jogosultságot arra, hogy a nemzet vagyont elajándékozza. Elveti a javaslatot s határozati javaslatot terjeszt elő, hogy kiviteli prémium csak a vámközség eltörlése esetén nyujtassék, a befogyasztás emelése szempontjából a nyers cukorra kisebb adó vettessék ki, mint a finomítottára, a gyártási adó pedig egyesíttessék a fogyasztási adóval és így szedessék be a gyárosoktól.

Lukács László pénzügyminiszter beleegyezik annak kimondásába, hogy a most elfogadandó törvény elveszti hatályát, ha szerződéses viszonyaink Ausztriával azok lejártá előtt változnak. A kiviteli prémium szükséges rossz, kéri azért annak elfogadását.

Végül Jagics József interpellált a Tököly-féle alapítvány ügyében, melyet az alapító a szerb ifjak részére tisztképzés céljára szánt. Követeli, hogy ez az alapítvány a Terezianumtól elvonassék és a honvédekadémianak, a Ludoviceumnak adassék át.

Fejérváry miniszter megígérte, hogy a kérdéses alapítványnak a Ludoviceum részére való átadását kieszközölni fogja, mit a Ház tudomásul vett.

TÁVIRATOK.

— **A vaskancellár hatalma.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Németországban Bismark befolyása újra felülkerekedett. Hive, Bulow, római német nagykövet lett külügyminiszter, Marschall német külügyminiszter megbukott. Császár kegyének napja ismét sűt Bismarkra. A német-orosz barátság felfrissítése is Bismark régi politikájához tartozik, e politika felélesztését jelzi hát a német-orosz barátság is.

— **Kormánypárti értekezlet.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A szabadelvű párt tegnap este tárgyalta a cukorprémiumról és a szeszadóról szóló törvényjavaslatokat. Az értekezleten a közjogi aggályokról kisütötték, hogy e azok alaptalanok. Remélik, hogy javaslatokkal szemben nem lesz obstrukció, mert az súlyos közgazdasági következményekkel járna. Különben a javaslatokat a pártkonferencia elfogadta.

— **Az autonomia ellen.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A görög-katholikus oláhok autonomia ellenes gyűlése Kolozsvárott tegnap volt. A templomban mintegy három százan vettek részt, köztük a hirhedt panszlav agitátorok és memorándisták, Domide Geraszim, Popu György és Tripon Gábor. A tárgyalás higgadt menetű és teljesen objektív dolt. Kimondták, hogy a kongresszuson nem vesznek részt; tiltakoznak a beolvasztás ellen; fentartani kívánják nyelvüket, szervezetüket, rítusukat és jogaikat. Végül

kijelentik, hogy kívánságuk nem alterálja a hitettségét a római katolikus egyházzal. A királyt az értekezlet táviratilag üdvözölte.

— **Autonomikus képviselő-jelölt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Máramarosszigeten a katolikus autonómiai kongresszusra Ugron Gábort jelölték képviselőnek.

— **A siami király utazása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A siami király ma este Budapestről Varsóba utazik.

— **Hidleszakadás.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A valemari maros-hid leszakadt s egy ökrös szekér, mely sóval rakodva ment át rajta, a Marosba zuhant. A hullámokban több ember eltűnt.

PÉCSRE ÉRKEZIK:

Budapestről	1904. sz.*)	személyv. reg.	5 ó. 15 p.
Broodról	1907. sz.	» » »	8 „ 01 »
Uj.-Domb.-ról	1942. sz.	vegyes » »	8 „ 23 »
Bécsből	909. sz.**)	személyv. »	9 » 39 »
Broodról	1905. sz.	» » d. e.	11 „ 18 „
Budapestről	1906. sz.	» » d. u.	4 „ 10 »
Vinkovcéről	1921. sz.	vegyes » »	5 » 50 »
Budapestről	1902. sz.	gyors » este	7 „ 56 »
Bécsből	8712. sz.	vegyes » »	8 » 5 »
Broodról	1909. sz.	személyv. éjjel	11 „ 02 »
Mohácsról	» »	reg.	8 » 01 „
»	» »	k d. e.	11 » 18 „
»	» »	d. u.	5 » 50 „
»	» »	Tv. szsz. éjjel	11 „ 02 „

Minden alkalommal átszállás Villánynál.

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8812. sz. vegyesvonathoz Nasic felé.

**) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRŐL INDUL:

Brood	felé 1904. sz.	személyv. reg.	5 ó. 35 p.
Budapest	» 1901. sz.*)	gyors » »	8 „ 24 „
Bécs	» 8711. sz.**)	vegyes » »	8 „ 29 „
Vinkovce	» 8702. sz.	személyv. » »	9 „ 49 „
Budapest	» 1905. sz.	» » d. e.	11 „ 33 »
Uj.-Domb.	» 1953. sz.***)	vegyes » d. u.	2 „ 47 »
Brood	» 1906. sz.***)	személyv. » »	4 » 20 »
Bécs	» 3701. sz.	» » »	6 » 34 »
Brood	» 1908. sz.	» » este	8 » 18 »
Budapest	» 1909. sz.	» » éjjel	11 » 30 »
Mohács	» »	» » reggel	5 » 35 „
»	» »	» » d. e.	9 „ 49 „
»	» »	» » d. u.	4 » 20 „
»	» »	Tv. szsz. este	8 „ 18 „

Minden alkalommal átszállás Villánynál.

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

**) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

***) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8814. sz. vegyesvonathoz Nasic felé.

Előfizetésre való felhívás

„PÉCSI FIGYELŐ“

mindennap megjelenő politikai lap 1897. évi
XXV. évfolyamának
julius-szeptemberi negyedére.

Előfizetési árak:

A napi lapra:

Egész évre	10 frt.
Félévre	5 frt.
Negyedévre	2 frt. 50 kr.
Egy hónapra	— „ 85 kr.

A heti lapra:

Egész évre	3 frt.
Félévre	1 frt 50 kr.
Negyedévre	— „ 85 kr.

Az előfizetés legcélszerűbben postautalvánnyal eszközölhető. Előfizetések a „Pécsi Figyelő“ kiadóhivatalához (Pécs, Mária-utca 1. sz. a.) küldendők.

Mutatvány-zámokat kívánatra bárhová küldünk.

A kiadóhivatal.

Laptulajdonos	Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV	PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF	kiadó.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

13374. sz.

alisp. 1897.

Verseny tárgyalási hirdetmény.

A siklós--trinitási törvényhatósági közuton felhőszakadások által megrongált szakaszok **5708 frt 58 krral** előirányzott

helyreállítási és biztosítási munkálatainak kivitele céljából

folyó évi július hó 7-én d. e. 10 órakor hivatalos helyiségemben zárt ajánlatok útján

verseny tárgyalást

tartok.

Felhívom vállalkozni óhajtókat, hogy szabályszerű, sajátkezűleg aláírt ajánlatokat, melyekben az ajánlott árengedmény, vagy árfelemelés százalékban számokkal és betűkkel kiírandó, 5% óvadékképes bantpénzzel (értékpapírral) felszerelve hozzá **a versenytárgyalás kezdetéig** nyujtsák be.

A munkálatokra vonatkozó műszaki iratok és részletes feltételek **a kir. államépítészeti hivatalnál** (Mária-utca) a hivatalos órák alatt betekintheők.

Pécsett, 1897. évi június hó 27-én.

Koszits Kámill

Baranyavármegye alispánhelyettes főjegyzője.

3377. sz.

tkv. 1897.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. járásbíró, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Guisits Miksa darázi lakos végrehajtatónak, Asztalos Borbála hg.-mároki lakos végrehajtatást szenvedett ellen 15 frt tőke és jar. iránti végrehajtatási ügyében az árverést a dárdai kir. járásbíró területén levő, Hg.-Márok községben fekvő, a 399 sz. tkvben felvett, † 2036. hrsz. ingatlan $\frac{2}{3}$ részére 181 frt 33 $\frac{1}{2}$ kr becsárban a † 2012. hrsz. ingatlanra egészben, tehát Balatinác Ivánt illető $\frac{1}{3}$ részére is az 1881. LX. t. c. 156. §-a pontja értelmében 154 frt becsárban (mely ingatlan terhel 590 frt 30 kr. váltás tőke); a hg.-mároki 400. sz. tkvben foglalt 2022. hrsz. ingatlan végrehajtatást szenvedő $\frac{2}{3}$ részére 137 frt 33 $\frac{1}{2}$ kr. becsárban; ugyanott † 2025 hrsz. ingatlanra egészben, tehát az 1881. LX. t. c. 156 §-a pontja alapján Balatinác Ivánt illető részére is (terheli mindakét ingatlan 950 frt 30 kr. váltás tőke) 74 frban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1897. évi Julius hó 16. napján d. n. 3 órakor Hg.-Márok községben a bíró lakásán** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át, vagyis 18 frt 13 $\frac{1}{2}$ krajcár, 15 forint 40 krajcár., 13 forint 73 $\frac{1}{2}$ kr. 7 frt 40 krajcárt készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1. 3333 szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. § ban kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881: 60. t. cz. 170. § a értelmében a bantpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. járásbíró, mint tkvi hatóságnál 1897. évi apr. hó 17. napján.

Maurer Frigyes

kir. aljbíró.

Lakás bérbeadó!

Egy magányos ház Pécsen, a Kardos-ut irányában, Péter-utca 19. sz. alatt

● igen szép nyári-lak ●

mely áll: 3 utcai és 1 udvari szoba, 1 konyha, éléskamara, pincze és padlásból, minden órában kiadó. Bővebbet a Petre-zselem-utca 4. sz. alatt lakó tulajdonosnál.

3237. sz.
tkv. 1897.

Arverési hirdetmény.

A dárдай kir. járásbíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Zlatarics Stipán hg.-mároki lakos végrehajthatónak, Zlatarics Márk hg.-mároki lakos végrehajtást szenvedett elleni 60 frt tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárдай kir. járásbíróság területén Hg.-Márok köz ségben fekvő, a hg.-mároki 14 sz. tjkvben felvett $\frac{1}{4}$ telekből Zlatarics Márköt illető $\frac{1}{10}$ részére 253 frt 33 kr.; — ugyanezen tjkvben II. a. felvett $\frac{1}{4}$ telekből alperest illető $\frac{1}{10}$ részére 177 frt 22 kr.; — ugyanezen tjkvben felvett $\frac{2905}{4}$ hsz. sz. ingatlanból Zlatarics Márköt illető $\frac{1}{10}$ részére 28 frt 77 kr. a hg.-mároki 5 sz. tjkvben felvett 827. hrsz. ingatlanból Zlatarics Márköt illető $\frac{1}{10}$ részére 40 frt ugyanezen tjkvben felvett 2444. 1708. 1687. 1684. 1680. 1158. hrsz. ingatlanokra és így Zlatarics Vinkó, Zlatarics Stipán, Zlatarics Mió társtulajdonosokat illető részére is és pedig a 2444. hrsz. ingatlanra 130 frt. — 1108. hrsz. ingatlanra 43 frt; — 1687. hrsz. ingatlanra 34 frt; — 1684. hrsz. ingatlanra 46 frt; — 1680 hrsz. ingatlanra 42 frt; — 1158 hrsz. ingatlanra 34 frt, a hg.-mároki 548 sz. tjkvben felvett $\frac{1}{4}$ telekből Zlatarics Márköt illető $\frac{1}{12}$ részére 190 frt; — a hg.-mároki 648 sz. tjkvben felvett 5 hrsz. 5 sorsz. egész házra és belsősegre és így a végreh. törv. 156. § a alapján Zlatarics Sztipán, Pávó, Gyuka, Jakab és Vinkó társtulajdonosokat illető részére is 241 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelté és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi Julius hó 31 n. d. u. 3 órákor Hg.-Márok községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 25 frt 33 $\frac{1}{2}$ kr., 17 frt 72 $\frac{1}{2}$ kr., 2 frt 87 $\frac{1}{7}$ kr., 4 frt, 4 frt 30 kr., 3 frt 40 kr., 4 frt 60 kr., 4 frt 20 kr., 3 frt 40 kr., 19 frt, 24 frt 10 krt készpénzben, vagy az 1881. évi 60. t. cz. 42. § ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazs. min. rend. 8. § ában kijelölt óvadék képes értékpapirban a kiküldött kezéhez le tenni, avagy az 1881. évi 60. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismer-venyt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. bíróság mint tkvi hatóságnál 1897-ik évi április hó 12. napján.

Maurer Frigyes
kir. aljárásbíró.

Árverési hirdetmény.

Csonka István ácsmesternek a Pécsen, az Indóház-út 27 $\frac{1}{2}$ sz. alatti háza és 29. sz. alatti házhelye, mely új építkezés, parcellázásokra, gyári üzletre, esetleg kereskedői telepre előnyös fekvése és nagy terjedelménél fogva, igen alkalmas; úgy nevezettnek Tetye-utca 11. sz. alatti háza, mely több apró lakásból álló bérház, 1897. évi Julius hó 9-én délelőtt 10 órákor Pécsen, a kir. törvényszék árverési szobájában bírói árverés útján, és pedig az Indóház-utcai ház és fekvőség 9350 frt, a Tetye-utcai ház pedig 600 frton felüli ígéret esetére, jogérvényesen — minden utóajánlat nélkül — elárvereztetni fognak.

A vételár fele továbbra is az ingatlanon, mint a vevő által átvállalendő tartozás, bekebelezve maradhat és így a netáni kellő pénzzel nem rendelkező vevő is reflektálhat.

Bánatpénz az Indóház-utcai ház és fekvőségre 450 frt, s a Tetye-utcai házra 337 frt 50 kr. szükséges.

Bővebb felvilágosítással szívesen szolgálok.

Pécsen, 1897. június 28-án.

Dr. Toldi Béla
ügyvéd Pécsen.

Az 1897—98. tanévre

idegen tanulók,

a közreptanodák I. és II. osztályából teljes ellátásra és a tanoncok különoktatására való figyelemmel, elvállaltatnak. — Kies hely, egészséges lakás, nagy kerttel. Papnövelde-utca 23. szám.

Előkelő uriemberek,

kik némi tevékenységet kifejtteni hajlandók, jó jövedelem biztosítatik, nagy tekintélyű pénzintézet részéről, ha a társaság hivatalnokait munkájukban elősegítik ott, hol a társaság eddig szervezve nincsen. Szíves ajánlatok

„Nem összeférhetetlen X.“

jelige alatt intézendők: Friedenstein és Tsa. hirdetési irodájához Budapest, VI. Teréz-körut 3. szám alatt.

Vinoleum

szépen festő és rendkívül gyorsan ható szer faligomba képződés és a fa rothadása ellen, valamint szer phylloxera ellen.

Egyedül kapható: MARTON MIKSA, építkezési vállalkozó- és fakeskedőnél Pécsen.

„MARGIT“

GYÓGYFORRÁS,

„MAGYAR SELTERS“

Vegyelemezve a budapesti m. kir. egyetemen. Szerencsés vegyi összetétele, kevés szabad, de gazdag, félig kötött szénsavtartalma kiváló hatásának bizonyult, különösen **tüdőbántalmaknál**, a hol a szabad szénsav csekélyebb jelenléte megóvja a beteget a káros, sőt veszedelmes izgatástól, ellenben a félig kötött szénsav gazdagsága a gyógyhatású alkotórészeknek a beteg testrészekbe való gyors és biztos felvételét eszközöli. Ezen tulajdonságának köszönheti a Margit-forrás azon kiváló előnyét is, hogy a hol szabad szénsavtartalomban erősebb ásványvizek, mint a **seltersi, gleichenbergi, tüdőbajokban**, különösen **tüdővérzések**nél már nem alkalmazhatók, a Margit-forrás itt is a legjobb hatás mellett folyton használtatik.

A **tüdőbetegek** klimatikus gyógyintézeteiben, különösen a leglátogatottabb **Görbersdorfban** a Margit-víz otthonossá vált. — Orvosi tekintélyeink Budapesten: dr. Korányi, dr. Gebhardt, dr. Navratil, dr. Poór, dr. Kötly, dr. Barbás; Bécsben: dr. Bamberger, dr. Duschek, stb. a legjobb eredménytel alkalmazták a **légző-, emésztő- és húgyszervek** általános hurutos bántalmainál.

Mint ivóvíz

präservatív gyógyszernek bizonyult **járványos betegségek** idején.

borral használva a legegészségesebb ital!

Kizárólagos
foraktár

Édeskuty L.

cs. és k. és szerb
k. udv. ásvány-
víz-szállítóváll.
Budapest.

Ugyisintén kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőkben.